

Les Lletres i les Arts

Individu i col·lectivitat

El nou mite d'Europa

per F. Vergés

Acabat el període estrident del quadern europeu, podem jutjar clarament amb l'avantatge dels resultats aconseguits (que fou en realitat aquell nou "Sturm und Drang" que adreçava els millors esperits d'aquella època. Ens caldrà prescindir dels petits detalls, bons però salomnars i els esbósos d'ocasió, per no retindre-ne sinó l'indispensable, allò que no podent-se reemplaçar resta viu i no cendra freds. El resum és aquest: totes les experiències, totes les il·lusions d'un nou període literari antitradicional, en el qual fóra possible dissociar la forma del fons, i a l'exemple mallorquí—renunciar al discurs conduït, ens portà un art de crear "monstres" i reneegar tota obra completa fins a l'oblit complet de l'art. La falta era grossa i els millors dels utopistes feien marxa enrera per tornar a les lleis d'un ordre jutjat útil i sà. No menys cert, però, d'aquella lliçó dura és que tot un estat d'esperit que la possibilitat era resultat d'un daltabaix social i polític i que sempre al costat de l'anarquia del llenguatge hi havia l'anarquia del pensament i de la nació. Era, en resum, la deficiència d'un mite, la renovació del seu text a penes de Rousseau, l'exaltació d'un cert revolucionarisme i la confirmació que cada vegada que al món s'obliden les regles del pensament i de l'art, l'instint i la sentimentalitat s'apoderen de l'home.

Què en queda de tot aquell allau de monstruositats? No en queda sinó un record pintoresc. Després de la glòria, però, els avatars, pintorescos i depriments, i avui, com si aquella lliçó d'indisciplina no ens hagués servit de res, la joventut d'Europa ens aporta nous mites, noves violències, nous desigs de trencadissa. Llavors eren posicions estètiques que de seguida s'abocaven en posicions socials, perquè amb aquestes hi havia el parentiu de la violència del llenguatge, de la manca de la iconoclastia. Els filòsofs dels uns eren els filòsofs dels altres, i des de Moscou, convertida en una nova Roma, es decretava el dogma oficial que havia de servir per a tothom.

El temps és mestre de la vida. Després d'arrelgar els tristes inútils, la joventut francesa es vol situar. La violència senyoreja Europa. Itàlia creix, que la joventut s'alini d'entre en quatre, Aleman-

ya, igual que Rússia, després "figura obligada". És parla en col·lectiu i el col·lectiu és el nou mite d'Europa. Dos joves francesos, René Dupuit i Alexandre Marc, acaben de publicar "Jeune Europe". Aquesta nova Europa és la dels avantguardistes italians, la de les joventuts hitlerianes, la del pla quinquennal rus. Es vol crear una nova utilitat de progressivitat, ignorant, potser, que allò que ens proposen és més vell que tots nosaltres.

Quin és aquest esperit col·lectiu que ens donen com a exemple? Submissió de l'individu a la col·lectivitat, exaltació de la passió, del orgull. Nou romanticisme que, exaltant aquest furor interior, arriba fatalment a divinitzar-lo. No hem de defensar ací moltes de les coses que ens deixà el segle passat. N'hem d'aprofitar, però, les que ens han servit i continuen servint-nos. Al fons és aquell debat entre monsieur Bergeret i l'abbé Lantagne, en el qual dos antagonismes es drecaven l'un enfront de l'altre. Nosaltres estem per l'individu contra la naturalesa, com estem per l'individu contra la col·lectivització. Deu anys de feixisme ens han portat, la trista constatació, llegida no la gaire a "L'Italia Letteraria", de la manca absoluta de literatura feixista; llegiu la bibliografia de l'actual literatura alemanya, d'una esterilitat manifesta. Quant a Rússia, si es pot parlar d'una literatura soviètica, sembla que s'ha de referir als anomenats "compañys de camí", un Plíniak, perquè la resta és plena del "modernisme comunista", més trodat i desueta.

Acti, com arreu, cal parlar-ne d'aquest esperit col·lectiu de les joventuts europees. No en som tan lluny, els catalans, de tots aquests defectes i desvaris. Els errors col·lectius es paguen cars i l'experiència ens ensenya que manca vegada, per un fenomen estrany, l'error s'apodera dels millors com dels febles. Enfront d'una joventut catalana que, menyspreant les nostres millors tradicions, ens vol imposar la passió i la violència, cal denunciar les veritables característiques d'aquest estat d'esperit i agermanar-lo amb els semblants que hi ha a tot Europa. Contra el frenesí que és confusió intel·lectual—imposen el nostre seny precís, i denunciem aquest combat, vell de dos mil anys, entre Cèsar i Brutus.

LES EXPOSICIONS

SALA PARES

Rafel Benet ocupa la sala vella d'aquestes galeries amb una variada col·lecció d'olis, figures, paisatges i natures mortes. Benet continua treballant a la seva pintura, arribant-la del rigor acadèmic a que l'havia sotmesa temps enrera, per fer-la més àgil i directa. Filtra, difumina, la paleta per conquistar una major transparència i s'esforça a ésser més retinent que narrador submís del natural. Aquesta posició és més decidida en les figures i sobretot en els paisatges marítims de Tossa, en les impressions del port i en els aspectes urbans, que transieru amb rara ductilitat. Assenyalen les figures 2 i 3, en les quals l'esportaneïtat del toc s'acorda amb la vivècia de les tints, contribuint a donar al conjunt una persuasiva elegància. En els paisatges de Tossa aquesta mena d'neruisme relleixu resalta particularment en les teles 11 i 13, transparents i compostes amb afortunades al·lusions, i el mateix diem dels aspectes urbans i del port. En les natures mortes, ben equilibrades d'elements, el pintor, sense perdre res de la seva dicció fàcil, encerta qualitat i volum amb una exemplar simplicitat d'execució.

Apelles Fenosa exposa més de trenta obres entre relleus, figures i retrats, alguns d'ells realitzats en matèria definitiva. L'exposició, que en conjunt representa un esforç considerable, dona la mesura de totes les possibilitats del distingit artista, que cada dia es troba més segur d'ell mateix, sense minvar en res la seva agudeza natural. Més respectuosa amb la realitat, no abandona el tipus expressiu i arcaic, quant que el caracteritza. En els diversos retrats que figuren a la sala, obres que revelen una singular disposició per aquest gènere, es veu en els més visibles el respecte al natural sense sacrificar res a l'expressió. En els relleus, com "La palmera" i "El bany", l'artista mostra un aspecte nou de la seva sensibilitat, ple de distinció i de simplicitat. Recordem també el cap femení "El vel", un "Cap de dona" del qual ja havíem parlat en altra ocasió, "Un cap de noia", terracuta, i els dos retrats infantils de bronze.

GALERIES LAIETANES

El pintor A. Valdemí, assidu a les nostres sales d'exposició, exhibeix una nodrida col·lecció de pintures executades dintre l'entorn familiar del pintor, estí, que s'adapta perfectament als temes de flor, dels quals obé resultats pictòrics ben notables.

El doctor F. Montanyà exposa una col·lecció de llaques d'excellent execució, algunes de les quals són composicions molt encertades, establertes en gran superfície. El senyor Montanyà realitza una seguretat i coneixement tècnic que el situen en lloc enviable entre els que col·laboren a la creació artística.

Puloi Montaner exposa, en conjunt, dissenys d'animals, estilitzats amb cert llibertat d'interpretació, amb si-

l'autor cerques sola els volums per a destinar-los, degradant-los, augmentant-los, a ésser contemplats a considerable distància. Dintre d'aquesta concepció que el porta a solucions de vegades excessivament feixugues, troba actituds i conjunts d'innegable efecte decoratiu.

El pintor Ernest Curiet exposa una sèrie de paisatges mallorquins interpretats amb una paleta, generalment sorda a través de la qual s'endevina la intenció d'originalitat. "Cavari" és la tela més intensa i la que segurament s'acosta més al propòsit de l'artista.

En les mateixes galeries el fotògraf Camper exhibeix una nodrida mostra de la seva habilitat extraordinària.

SALA BUSQUETS

Di. Soler i Gil té oberta una exposició d'olis i aquarel·les en les quals manté dignament el seu prestigi. Sobresurten entre notes a l'oli de Passaies de San Juan, pintades amb abundor de paleta i agilitat d'execució.

C. C.

EL CORREU D'AVUI

★ **Llorenç Artigas.** — A la Sala Pares, dissabte, inaugura l'exposició de ceràmica de "gres". Són trenta obres de producció recent.

★ **Fenosa.** — Continua molt visitada l'exposició d'aquest artista, que tant d'èxit ha obtingut entre artistes, col·leccionistes i crítics.

★ **Panells.** — Per a dintre de pocs dies s'inaugura l'exposició d'aquest pintor.

★ **Retrats Artístics.** — Els artistes Willi Perchermer i Pau Cayestany presenten a les Galeries Laietanes una exposició de retrats artístics en tints transparents, moderns procediments fins ara desconeguts a Espanya i que ha cridat fortament l'atenció dels professionals de la fotografia. L'exposició romandrà oberta fins al dia 8 del mes entrant.

★ **Libres per a infants.** — "Lo Rondallaire" i "Jocs d'infants", de F. Masson i Labré, publicats per l'Editorial Barcino (dins les col·leccions Antologia Popular Barcino, respectivament), són dos excel·lents llibres per a infants.

★ **Resum de Literatura Russa.** — Aquest nou volum de la Col·lecció Popular Barcino (dins de la sèrie), editat per Artur Perchó, conté el resum de Rússia i els russos: La llengua russa; Primes manifestacions literàries; Període de preparació (segle XVIII); Període de plenitud (segle XIX); d'extinció; la poesia; la prosa; la novel·la; la gran trilogia de novel·lisme (1869); Dostoievski i Tolstoi; El segle XIX i començaments del XX; Literatura soviètica; Bibliografia.

El nou avallatissim sup-

L'important objecte d'error del domini

Les lletres i les arts

Individu i col·lectivitat

El nou mite d'Europa per F. Vergés

Acabat el període estrident del quadern europeu, podem jutjar clarament amb l'avantatge dels resultats aconseguits (que fou en realitat aquell nou "Sturm und Drang" que adreçava els millors esperits d'aquella època. Ens caldrà prescindir dels petits detalls, bons però salomnars i els esbósos d'ocasió, per no retindre-ne sinó l'indispensable, allò que no podent-se reemplaçar resta viu i no cendra freds. El resum és aquest: totes les experiències, totes les il·lusions d'un nou període literari antitradicional, en el qual fóra possible dissociar la forma del fons, i a l'exemple mallorquí—renunciar al discurs conduït, ens portà un art de crear "monstres" i reneegar tota obra completa fins a l'oblit complet de l'art. La falta era grossa i els millors dels utopistes feien marxa enrera per tornar a les lleis d'un ordre jutjat útil i sà. No menys cert, però, d'aquella lliçó dura és que tot un estat d'esperit que la possibilitat era resultat d'un daltabaix social i polític i que sempre al costat de l'anarquia del llenguatge hi havia l'anarquia del pensament i de la nació. Era, en resum, la deficiència d'un mite, la renovació del seu text a penes de Rousseau, l'exaltació d'un cert revolucionarisme i la confirmació que cada vegada que al món s'obliden les regles del pensament i de l'art, l'instint i la sentimentalitat s'apoderen de l'home.

Diumenge es celebra la V Diada Mutualista

Diumenge al matí se celebrarà, al Teatre de Novetats, la V Diada Mutualista, prèviament anunciada. Se celebra una mena de concert, en el qual van intervinger prestigiosos artistes dels que formen part de la companyia que treballa en aquell teatre, ja cantant cançons, ja recitant poesies.

A l'escenari hom havia instal·lat una taula presidencial, en la qual es van asseure els directius de les entitats que assistien a l'acte i els vells pensionats.

Després del concert, el president de la Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya feu un discurs per a posar de relleu la importància del mutualisme, i el secretari llegí els noms dels vells pensionats.

El doctor Aiguader parlà per elogiar el mutualisme, i donà la seguretat que podia comptar amb l'ajut de l'Ajuntament i de la Generalitat.

Després del doctor Aiguader s'alcà a llegir uns quatrils el senyor Francesc Macià, en les quals, ultra fer l'elogi del mutualisme, va fer ressaltar el deure de cooperar-hi que tenien els governs, i assegurà que el Parlament i el Govern de Catalunya s'havien preocupat de bon principi de l'assistència social. En acabar fou aplaudit.

La diada mutualista va ésser cloïda amb un banquet, que se celebrà a les dues de la tarda al Restaurant Pàtria. Hi assistiren moltes personalitats. Hi hagué, naturalment, brindis, fent ús de la paraula els senyors Salvat, en nom de la Villa de Salut, l'Alcalde; el president de la Caixa d'Estalvis, el senyor Duran i Guàrdia, i el senyor Ventosa i Roig, tots els quals abundaren en els conceptes que havien estat exposats al Teatre de Novetats.

Llegiu demà en aquesta secció, com tots els dimecres: "CRÍTICA DE LA POESIA" per Joan Teixidor

La vaga dels obrers de caps de cartó

La U. G. T. no la secundarà

Acordà i plantejà a la vaga de l'oli el "Sindicato Único de Artes Gráficas" (Societat corresponent). Ens consta que ni tan sols s'ha tractat de plantejar l'assumpte a la patronal per a obtenir les reivindicacions a que pugui aspirar-se. Tampoc, d'existir, son conegudes les dites reivindicacions pels obrers afectats. L'únic de que aquestes són conegudes és de les coaccions que dament seu s'han exercit en el dia d'avui per a fer-los deixar la feina.

"La societat d'Obrers Constructores de Caps de Cartó i Similars de Catalunya" (U. G. T.) davant l'anormal i arbitrari procediment usat, i en la ignorància dels motius perseguits amb el plantejament d'aquest conflicte, que jeyons és vist els seus promotors tenen propòsit decidit de mantenir-lo indeït, s'adreça públicament a tots els seus afiliats per tal que s'abstinguin de secundar dit moviment sota cap pretext, i en compliment dels imperatius de la disciplina de la nostra Organització sindical, no atenguin altres ordres que les proccients de la Junta Directiva d'aquesta Societat o del secretariat regional de Catalunya de la "Unió General de Treballadors".

Llegiu tots els dijous "MIRADOR"

El nou avallatissim sup-

REVISTA DE LA PREMSA

EL DIBUJO

Un telegrama al general Batet. "Un telegrama al general Batet, després de la seva arribada a Barcelona, formulant una protesta patriòtica. Batet, 24, des de Madrid. Esta noche fué curado desde París, al general Batet, jefe de la División militar de Barcelona, el siguiente telegrama:

"Protestamos indignados ultralé infiere patria y honor militar al ordenar subordinados sean ciegos, sordos, mancos ante quienes agraven 'sentimientos más puros'. Militar que haya cuando se insulta a España deshonra uniforme; general que ordene tal cobardía merece desprecio patriotas."

Firmas: Calvo Sotelo, Yanguas, Calles, Añón, general Barrera, barón de Viver, conde de Arce, Portajax, Alguazil, Esquilache y general González Carrasco.—Duraña.

Reproducimos el texto íntegro para darle mayor publicidad, para que sepa el pueblo la bajeza a que pueden llegar los lúbricos hombres del antiguo régimen y para que ignore la política de esta Prensa que, como "A B C", ha sido siempre el peor adversario de la libertad que con tan poca elegancia usa cuando se le concede en un régimen republicano.

Desde luego, hasta leer los nombres que van al pie del telegrama para comprender que su injuria no puede alcanzar a un hombre como el general Batet, cuyas altas cualidades como militar y como hombre son conocidas, admiradas y apreciadas del pueblo de Catalunya en masa, sin distinción de clases ni partidos.

"A B C" se equivocó cuando dice que los generales firman el telegrama. Ni Barrera ni González Carrasco son generales. No se les ha podido degradar aún porque esos caballerescos, que se permiten juzgar del valor de un caballero como el general Batet, hubieron como conejos y pusieron a salvo sus personas y su botín. No generales no lo son. Que han de ser! Es evidente que el militar que huye cuando se insulta a España deshonra su uniforme; pero, ¿que conejos son esos que hablan de huir después de haber huido y donde se ha insultado a España para sacar del insulto una injuria al capitán general de la Cuarta División? El uniforme se ha deshonrado cuando los deshonraban Barrera y González Carrasco con sus infames actuaciones antipatrióticas. Cállense, pues; cállense también los Sotelo, y los Yanguas, los Añón, y los Calles, y los Añón, y los Arcenales, y toda la patulea, que basta su solo nombre para recordar una época de infamias, de robos, de abusos de autoridad.

Y tenga "A B C" un poco más de cordura y ténega también la Prensa que se regocija con esas bravatas, que, telegrafiadas a una distancia de mil kilómetros, desde los oídos de París, no tienen otra finalidad evidente que socavar ante las autoridades de la República española el prestigio de un hombre que ha sabido llevar a la Cantania General de Barcelona aquella nobleza, aquella caballería, aquel patriotismo sano y desinteresado que tanta falta le hacía desde que durante largos años fué el antro donde se atrincherraban para sus fechorías hombres de la calaña de los Barrera.

Hemos hecho una República saturada desde el primer momento de espíritu catalán, federable, autonomista, en pugna con la solera imperial castellana: una República que llevaba las mismas trazas canónicas del 73 y que por eso fracasó, en vez de haber instituido una República unitaria, como quiere de verdad el país. Mayormente que tenemos el ejemplo de Francia (los pueblos latinos somos de semejantes características), donde el federalismo no puede prosperar. Pues ¿qué mucho que, viendo las derechas a los republicanos abandonando las buenas doctrinas, se las hayan apropiado e ido al triunfo?

Es preciso rectificar el rumbo de la República, no "interpretando" las leyes ni tales garabatos, sino haciendo otras mejores, modernas, en consonancia con el día; una política, en fin, de reconstrucción nacional, la que debió irse acometiendo desde la pérdida de los últimos restos de nuestro imperio colonial. Dejarse de regionalismos puros y de campanario; tender la vista a lo universal; a que volvamos a ser en el Mundo, o sea, en una palabra, a que volvamos a ser españoles."

¿Amb què farem els pressupostos de 1934?

Aquesta pregunta angustiosa la planteja L'OPINIO en el seu editorial:

"Volem, només, plantejar la qüestió en els seus termes concrets. L'Estatut, en la part transpassada a la Generalitat, resta indotat. No es pot fer la Llei econòmica que ha de regir l'exercici de 1934 si la Generalitat prorroga el pressupost vigent, que saldarà amb deficit, encara l'accentuarà de manera alarmant. És innegable que la intervenció catalana en els ministeris de la República no ha tingut força per solucionar el conflicte. I no ho és menys que en el proper ministeri de dretes, encara que hi entrin ministres de la Lliga, sorgiran les mateixes o pitjors dificultats. On anem, doncs? Quin és l'esdevenidor del nostre Estatut?"

La situació econòmica de la Generalitat, que s'ha pogut mantenir decorosament abans dels traspassos—mentre l'Ajuntament de Barcelona i d'altres ciutats han carregat amb les despeses de serveis que no podran mantenir si volen sanejar les seves finances i que són de competència de l'Estat autònom—s'ha de recolzar immediatament si es vol evitar que arribi a un estat crític.

Que consti que delimitem tota idea derrotista. Precisament es tracta de l'administració d'un país que compta amb recursos sobers que poden dur-nos a una vida sana i pròspera. Però no és lícit atorgar el mal que està a la vista de tothom i que tots estem interessats a trobar-li remei.

No es tracta ara d'una qüestió tècnica, per la solució de la qual fou creada assenyadament una Comissió d'estudi que rendirà una feina útilíssima. Estem en el camp polític de l'afar, en l'aspecte de sobirania de l'Estat autònom relatiu a allò econòmic. Catalunya no pot administrar-se sense recursos, exactament com qualsevol altre organisme públic o privat o qualsevol persona individual. Unes Corts Constituents varen reconèixer l'aquest dret a administrar-se i després el Govern no han fet possible l'efectivitat del dret reconegut.

Per tal d'evitar això, que constituiria una bella, una farsa feta a tot un poble, a la Generalitat actual i a la de l'esdevenidor hi calen totes les assistències. Ni els Governos poden rebutjar-les, ni els ciutadans negar-les.

Cometria un greu error el partit

CONTRA ELS ESTATUTS

Asimilant, en un article de LA LIBERTAD, organ dels radicals, el seu fons d'opinió:

"Royo Villanova y yo fuimos los paladines antiestatutistas. Royo trae varias veces, premio generoso a su generosidad, galardón ciudadano a su ciudadanía, que como los antiguos peregrinos, marcha enlazado palma con palma por la buena causa de esta tierra santa de Castilla."

Hubiera podido traer muchas más actas, las que quisiera, una por cada una de las provincias de Castilla y Aragón, baluartes inexpugnables de la inmortalidad de nuestro suelo. Como las hubieran traído otros, de haberse presentado, si no los repugnaran más cada día la política al uso y los políticos del abuso.

"De buena nos hemos librado! Dije en estas mismas columnas, y repetí en un folleto (en una de esas bachillerías más políticas, fruto de ociosidades), que si prosperaba el Estatuto catalán y se concedía el voto a la mujer, en las próximas elecciones todos nos veríamos las caras de cadáveres. Quisiera exagerar; pero ¿no es cierto que estamos un poco paliditos? Porque, aunque no haya que temer a la monarquía, que no volverá, si la República se monarquiza, como parece, ¿qué habremos adelantado, hernán republicanos?"

"¿Que necesidad había de otorgar el voto a la mujer en una República naciente, venida sin revolución y donde la conciencia republicana jemenita no se mostraba jamás? ¿Que necesidad de conceder estatutos a gentes coincidentemente seccionistas, para separar lo que tanto trabajo, sangre y lágrimas costó unir, y retroceder la historia a edades turbulentas y bárbaras? ¿Que necesidad, herir lo íntimo de la conciencia, del sagrado de costumbres, tradiciones, respetos familiares y recuerdos venerandos?"

La República no es eso ni consiste en eso, y esas tres armas formidables, separatismo, voto femenino y persecución religiosa, entregadas a las derechas, o a quien se les entregue, habían de rendir triunfo. Lo seguirán rindiendo si no rectificamos. De suerte que con lo que abandonan los republicanos (los malos del bienio, quiero decir) triunfan las derechas.

Es preciso rectificar el rumbo de la República, no "interpretando" las leyes ni tales garabatos, sino haciendo otras mejores, modernas, en consonancia con el día; una política, en fin, de reconstrucción nacional, la que debió irse acometiendo desde la pérdida de los últimos restos de nuestro imperio colonial. Dejarse de regionalismos puros y de campanario; tender la vista a lo universal; a que volvamos a ser en el Mundo, o sea, en una palabra, a que volvamos a ser españoles."

La solución de la crisis

EL DEBATE es pregunta: ¿una podrá dar la solución de la próxima trascendental crisis del gobierno de la República, i discorre:

"Hay una solución previsible y lógica: la formación de un Gobierno de centro, presidido por el señor Lerroux, el que entrarían, como los conservadores de Maura y otros grupos, algunos elementos agrarios y que estaría robustecido por la benevolencia de las derechas, aliora la más numerosa de la Cámara. Pero el quebranto sufrido por el partido radical en las elecciones, si ciertamente no impide la mencionada solución, si, al menos, que se constituya en torno del señor Lerroux una mayoría fuerte, aunque supongamos que un grupo agrario de importancia se instalase en los escaños vecinos de los ocupados por los legisladores adictos al jefe radical. No somos amigos de jugar con los números. Mas no resultaría suponer que los radicales acaso no lleguen ni a contarse en número de un centenar. Sumadas otras fuerzas de derecha y de centro, cuya importancia numérica ya se presume, y un grupo considerable de agrarios, podrían así formar una mayoría capaz de formar una mayoría, ¿cómo se llama este vacío?"

No nos consideramos en posesión de la clave del enigma. Sería temerario que intentásemos trazar un derrotero en el día de hoy. Abogamos el pasado martes y seguimos abogando, por la formación de ese Gobierno de centro, presidido por Lerroux, como la fórmula más lógica y conveniente para todos. Pero la aportación de los diputados de la derecha tiene que ser mucho más elevada de lo que se presume en un principio, y claro está que, por este motivo, resulta la solución difícil.

CONVOCATORIAS

DELEGACIÓN COMARCAL DE BARCELONA CIUTAT

Demà, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, es obrirà la Delegació Comarcal de Barcelona Ciutat, a l'edifici de l'Acadèmia de Ciències, cana per tractar d'assumptes de gran interès.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA

Es convoca els socis de la Joventut Catalanista Republicana a l'Assemblea General Ordinària que se celebrarà el proper dijous, dia 30 del corrent, al seu estatge social, a les 10 de la vetlla i d'acord amb el següent ordre del dia:

- 1) Lectura de l'acta anterior.
- 2) Tassa realitzada.
- 3) Tasques a executar i orientacions polítiques.
- 4) Preca i preguntes.

Es prega l'assistència dels socis per la importància que l'assemblea tindrà per al desenvolupament futur de la dita Entitat.

Un acte d'afirmació nacionalista dedicat a Sabi d'Arana Goiri

Diumenge, a la tarda, al Batzoki, situat a la Rambla de Santa Mònica, se celebrarà l'acte commemoratiu dedicat a la memòria de l'illustre nacionalista basc Sabi d'Arana Goiri. Ultra els socis de l'entitat organitzadora, assistiran a l'acte molts simpatitzants d'altres organitzacions nacionalistes de la nostra ciutat i una representació del Centre Gallec de Barcelona. Hi acudirà molt públic femení.

Presidirà l'acte i feren ús de la paraula l'ex-diputat senyor Carrasco i Formiguera; el senyor Maspons i Anglès; el president de la Junta extraterritorial, doctor Martí i d'Urkia; el vice-president del Batzoki, senyor Joan d'Altazabal; el senyor Lluís Suárez, del Centre Gallec, i el doctor Teodor Hernández, president interí de Gipuzko Rural-Batzar.

Els oradors bascos iniciaran llurs parlaments amb frases de salutació per als catalans que prenen part a l'acte.

En tots els discursos s'enaltirà la memòria del gran nacionalista basc Sabi d'Arana Goiri, i se l'assenyalarà com el definidor de la veritable tesi nacionalista basada damunt els principis de llibertat i pau, recolzada amb la més ferma germanor de tots els fills de cada nació, propietats dels seus sentiments en una aspiració de pau universal.

Així mateix insistirien els seus oradors en afirmar la perennitat de l'ideal nacional, i d'una manera concreta la immortalitat de l'ànima nacional d'Euzkadi, Galícia i Catalunya.

Com a orientacions a seguir llavors a la coincidència de catalans, gal·les i bascos per analitzar i fer triomfar llurs patries, assenyalant a tots els altres pobles el camí emprat i acabar amb els extremitats de dreta i d'esquerra. Tots afirmarien les respectives particularitats, conservant cadascun la personalitat pròpia i el manteniment del govern individual, però laborant per una grada i pau universal.

Els oradors foren aplaudits.

Acabats els discursos es cantà el "Gora Euzkadi".

Es donaren viques a Euzkadi, a Galícia i a Catalunya, i es repetiren les ovacions. Com a final de festa fou servit un banch als invitats.

Un altre elegi al senyor Royo Villanova

EL SOL, en les seves seccions de cursius, fa un nou elegi al Sr. Royo Villanova. El pintor professor de Dret sembla que ha esdevingut per a El Sol la figura més important de la República en la nova alitació:

"Una Càmera arcaica com la Constituent, l'hep a considerar imprescindible la presència del senyor Royo Villanova. En los momentos solemnes de la leyenda, en los pasiones, podía el mismo de su ingenio, y desarmar a los iracundos. Algunos veían soñolientos también al señor Royo Villanova; pero sus rabietas tenían una válvula alada: la puerta inmediata a su escudo, por la cual base el enfurecido profesor. Pronto retornaba, respondiendo a la impulsión del veneno parlamentario de que está saturado, y la Cámara le veía restituirse al hemicycle complacido."

Algo había en este agrario que se dice el Sr. Royo Villanova, que le ganaba las simpatías de todos. Este algo era la tendencia de su espíritu hacia el liberalismo. El señor Royo Villanova podrá alegar, con más derecho que Sagasta, que siempre ha caído del lado de la libertad. Fue monárquico leal, pero mientras la Monarquía se mantuvo constitucional y parlamentaria. En cuanto devió hacia el absolutismo, mediante el instrumento de la dictadura, Royo Villanova se revolvió contra la Monarquía, y más principalmente contra el dictador. De aquí resultaba que el Sr. Royo Villanova fuese, entre los agrarios, el difecto de los republicanos.

Ahora los movimientos pendulares de la política han colocado al Sr. Royo Villanova en situación privilegiada para responder a sus antecedentes. El triunfo de las derechas ha producido la traslación del centro de gravedad, y éste coge de lleno en su trayectoria al señor Royo Villanova.

INFORMACIÓ DEL PARTIT

CONVOCATORIAS

DELEGACIÓN COMARCAL DE BARCELONA CIUTAT

Demà, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, es obrirà la Delegació Comarcal de Barcelona Ciutat, a l'edifici de l'Acadèmia de Ciències, cana per tractar d'assumptes de gran interès.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA

Es convoca els socis de la Joventut Catalanista Republicana a l'Assemblea General Ordinària que se celebrarà el proper dijous, dia 30 del corrent, al seu estatge social, a les 10 de la vetlla i d'acord amb el següent ordre del dia:

- 1) Lectura de l'acta anterior.
- 2) Tassa realitzada.
- 3) Tasques a executar i orientacions polítiques.
- 4) Preca i preguntes.

Es prega l'assistència dels socis per la importància que l'assemblea tindrà per al desenvolupament futur de la dita Entitat.

Un acte d'afirmació nacionalista dedicat a Sabi d'Arana Goiri

Diumenge, a la tarda, al Batzoki, situat a la Rambla de Santa Mònica

El dimenge dels terratenents

ESCLATEN DIVERSES BOMBES I PETARDS

A les nou de la nit esclata una bomba a la fàbrica d'assaonar de Sant Francesc núm. 10 (Clot). L'explosió fou molt forta i produí una gran alarma al veïnat. No ocoregueren desgràcies personals. En canvi fou considerablement desperfecta a la casa.

A dos quarts de dotze una formidable explosió commogué el districte de la Ronda i Paral·lel. A la cruïlla de la Ronda de Sant Pau amb el carrer del Parlament havia esclatat una bomba de molta potència.

L'artefacte fou col·locat al carrer. No produí desperfectes personals en ter explosió.

Per la manera d'ésser disposat, hom pot creure que l'única intenció dels terroristes era produir un moment d'alarma.

L'explosió, com hem dit, fou molt forta i se sentí de gairebé tota la ciutat.

Cap a dos quarts de nou del vespre va esclatar un petard de gran potència a la llinda de la porta del magatzem de paper, propietat del senyor Pere Cabestany, al carrer de Tamarit, número 93.

Com a conseqüència de l'explosió quedà destruïda la porta metàl·lica, i part del despatx.

Els vidres de les cases immediates van quedar fets a miques.

Davant del número 19 de la Plaça de Tetuan, esclatà un petard, que causà la natural alarma i alguns desperfectes. No causà cap desgràcia personal.

TROBALLA D'UNA BOMBA

En una clauverga del carrer de Valpurga, de la barriada de la Torrassa, fou trobada una bomba carregada, la qual fou recollida pel carro blindat, que la transportà al Camp de la Bota.

UN SABOTATGE

Un inspector de la Companyia Barcelonesa d'Electricitat donà començament a l'autoritat que havia trobat espanyada la porta de la casa núm. 32 del carrer de Llançà, als baixos de la qual hi ha un transformador d'electricitat.

Sembla que es tractava de col·locar algun artefacte en aquell transformador, i els autors pensaren penetrar per aquella porta, sense avisar el vigilant, i des de l'entresol de la casa, que està per llogar, efectuar la col·locació.

L'autoritat posà la vigilància necessària per evitar l'intent de sabotatge.

UNA DETENCIÓ

Un dels motius de les explosions de bombes i petards i assabentada la policia que hi havia un taxi que transportava els tres transporters els quals, ha detingut en un bar de l'avinguda Llavet, un taxista anomenat Joan Ferré i Navarro, de 30 anys, que conduïx el cotxe 34.660-B.

Després de la detenció, el taxista, que com a malfactor, i el qual, si bé nega el fet d'haver recorregut el trajecte en el qual han ocoregut les explosions, ha manifestat desconfiança als ocupants del seu cotxe ni haver sentit cap detonació.

El detingut serà posat a disposició del jutge de guàrdia.

TROBALLA D'ARTEFACTES

Una pila de mitja nit a la tarda juvena a la muntanya de Montjuïc, pel costat de Can Tunis, trobaren amagada una quantitat de bombes. Els artefactes foren traslladats a la carretera, fent la fàbrica Elena, custodiats per la guàrdia civil en espera que els recollís el carro blindat per al seu trasllat al camp de la Bota.

Sembla que el senyor Selves no abandonarà, per ara, els seus càrrecs.

Un periodista preguntà al governador, en la seva acostumada visita de cada nit, què havia acordat referent a la seva continuació en el càrrec.

El senyor Selves contestà que probablement avui ens podria dir alguna cosa, tota vegada que havia de parlar amb certa persona a la qual volia dir sens falta.

Jo crec que hauré de continuar.

—La Generalitat li ha fet el nomenament per a un mes més de Comissari—li va preguntar un periodista.

—No, però no serà una dificultat, ja que el Govern de la República, abans de fer el nomenament per un mes més, ho hauria consultat amb la Generalitat.

Les casernes de Girona

Ahí al matí els senyors Sanjaume i Rubió i l'arquitecte municipal de Girona senyor Girald, en nom i representació de l'Ajuntament de Girona, visitaren el general Batet per tal de parlar-li de la construcció de les noves casernes.

El general Batet manifestà que s'havia preocupat de l'assumpt, i afirmà d'una manera categòrica, referent al rumor de trasllat de la guarnició, que era infundat.

Ara, que la guarnició de Girona no seria traslladada al poble, les obres que calen en les casernes.

El senyor Macià anat a Terròs per conferenciar amb el senyor Companys

El senyor Mestre anuncia unes disposicions complementàries a les vigents, relatives a les eleccions municipals

Uns alcaldes de Tarragona es posen a disposició del senyor Macià

Ahí al migdia, a la Presidència, el secretari polític del senyor Macià va dir als periodistes que el President, acompanyat del senyor Tauler, havia sortit de la ciutat cap a Terròs (Lleida) a visitar el senyor Companys.

Com a motiu justificatiu, es deia que el precipitació de la visita de Macià a Terròs, a la qual el senyor Companys s'havia compromès, i que el President havia volgut anar a veure'l.

També hi havia qui afirmava que el fill del senyor Companys, contrariament al que es deia, es trobava en l'actualitat molt malalta, i que el motiu del viatge no era altre sinó que el Sr. Macià havia volgut anar a comunicar al senyor Companys els acords presos en la reunió celebrada a la Casa dels Canonges dimenge, i a la qual assistiren, ultra el senyor Macià i el Govern, els senyors Casanoves, Aiguader, Rubió i Tudurí i d'altres.

El senyor Companys, que tanmateix havia estat convocat, no va assistir-hi.

A la tarda, al despatx del conseller de Cultura, va celebrar-se el Consell de tots els departaments. El senyor Macià no hi assistí, ja que es trobava absent.

També estigué a la Generalitat una comissió d'alcaldes i regidors de 24 pobles de les comarques tarragonenes, els quals, segons es digué a la premsa, anaren a oferir-se al senyor Macià amb motiu de l'actual situació política.

Per a dos quarts d'onze de la nit havia estat convocada a la residència del senyor Macià una reunió del Directori de l'Esquerra. No cal dir que els reunits, en entrar, no van fer ni una miqueta de la premsa.

DECLARACIONS DEL CONSELLER DE GOVERNACIÓ

Els periodistes estigueren a saludar el conseller de Governació, el qual va fer-los les següents manifestacions: —Avui a la nit—digué el senyor Mestre—surto cap a Madrid per tal d'assistir a la reunió de la Junta de Seguretat, que ha d'ultimar el trasllat del servei de la guàrdia civil, i la potència del qual ha estat integrada pel general Marzo i el capità Heras.

Jo hauria volgut assistir a l'obertura del Parlament; però he cregut que era més convenient la meua presència a Madrid.

Demà—proseguí—es faran públiques les disposicions complementàries que fan referència a les eleccions municipals.

Es interessava que els ciutadans se'n preoquin, ja que aquestes disposicions preveuen tots els casos possibles.

Els partits polítics—seguí dient—haurien acordat en principi que a les candidatures hi hagués un emblenament en lloc dels noms dels candidats.

Els emblenaments havien d'ésser aprovats per la Junta del Cens; però com que podia haver succeït que es presentessin emblenaments iguals, he decidit suspendre-hi per aquesta vegada.

També hauria pogut donar-se el cas que dos partits es col·loquessin. Davant de tot això, heu preterit que figures en els noms dels candidats i el nom de la candidatura al damunt.

—Quants noms podran posar-se a les candidatures?—preguntà un reporter.

—A Barcelona, les majories consten de vint-i-sis consellers; però, com

La vaga dels transports

El governador explica la seva actitud

Parlant de la vaga dels transports urbans digué el senyor Selves que no hi havia cap modificació en el tràfic dels dies anteriors i que no s'havia reintegrat ni una sola persona de les Companyies al treball, a pesar de la invitació que els fou dirigida i al termini que acabà ahir.

A aquestes disposicions i a aquest termini hom ha contestat amb petards que no tenen altra finalitat que alarmar els ciutadans i donar fe de força revolucionària.

—Vaig declarar la il·legalitat—digué el senyor Selves—després de pensar-m'hi molt i degudament assessorat per l'Advocacia de l'Estat, no per defugir la responsabilitat, de la qual mai m'he apartat, sinó per estar ferm en el camí a seguir.

Una vegada segur que anava pel bon camí vaig declarar la il·legalitat per seguir les normes i mantenir la disposició fins a l'últim moment.

La il·legalitat representa que l'autoritat no pot intervenir en el camí de la solució fins que hom torni a la legalitat; llavors l'autoritat intervingrà de seguida.

M'han demanat permís per celebrar una assemblea per tal de tractar del curs de la vaga, el qual, naturalment, no he atorgat.

Crec que en deu dies de vaga s'hauran organitzat els serveis el millor que s'ha pogut, i en el successiu normalitzaré tot el servei amb el personal que s'ha ofert per tal de treballar, i no em ficaré en qüestions de treball, i si solament per garantir l'ordre públic.

De manera que no hi ha passivitat ni negligència en les autoritats.

Solament complim amb el nostre deure, que és una tasca molt difícil i si es vol fer amb tota la responsabilitat.

Crec—afegí—que avui funcionarà el funicular del Tibidabo, que no fou possible posar-lo en circulació per haver-hi desaparegut una peça del motor.

Estic assabentat que hi ha més del noranta per cent de tramviaris que desitgen tornar al treball.

—En què consisteix tornar a la legalitat?—preguntà un periodista.

—En què tots es reintegrin al treball, presentin les bases que creguin oportunes, i si tenen raó faré que les Companyies les respectin dintre la llei, tal com vaig fer amb els patrons de Mató.

Un redactor de "Solidaridad Obrera" preguntà al governador si podien ésser comentades aquestes declaracions del governador i si els permetrien fer sortir el diari.

El governador li contestà que sempre que el fiscal no els denunciï, per la seva part s'abstindrà d'ordenar la recollida governativa.

Sobre la legalitat o il·legalitat de la vaga el governador i el redactor del diari obrerista tingueren una llarga conversa, i els altres periodistes no hi assistiren.

Segons manifestacions del governador, avui sortiran a prestar servei alguns dels nous empleats de les Companyies de metros, tramvies i autobusos, junt amb empleats antics que s'hauran presentat novament i els agents de l'autoritat que aquests dies han conduït vehicles.

Durant aquesta setmana i fins que no estigui el tràfic normalitzat, als empleats no els serà exigida l'uniforme.

Els resultats definitius de

Barcelona-ciutat

Dimenge, a les set del matí, acabà el famós escrutini

A les set del matí de dimenge passat quedaren proclamats els diputats a Cortes per Barcelona-ciutat. L'escrutini continuà, tal com dèiem en l'edició passada, durant tota la nit del dimenge fins a la matinada del dimenge. De les tres fins a les cinc la Junta del Cens seguí fent el recompte dels vots obtinguts pels candidats que anaven en les candidatures de Barcelona-ciutat. Una vegada acabat, el senyor Anguera de Sojo va anunciar que, tenint en compte el nombre de vots obtinguts pel senyor Companys, que és de 151.664, i el nombre de votants, que puja a 363.166, resulta que ha estat despassat el quòrum del 40 per 100 que marca la llei i que era de 145.266 vots.

A continuació es donà lectura als resultats totals obtinguts pels que han sortit elegits diputats i per la resta dels candidats.

Aquests resultats totals són, pel que fa referència als candidats de l'Esquerra i de la Lliga, idèntics als que donàrem en la nostra edició del dimenge i junt amb els dels restants candidats d'altres partits, són els següents:

LLIGA CATALANA

	Vots
Joaquim Pellicer (L. C.)	132.015
J. Ventosa i Calvell	132.013
Lluís Puig de la Bellacasa	131.509
Felip Solà de Calhizares	131.331
Francesc Cambó	131.295
Pere Rahola	131.281
Joaquim M. de Nadal	131.251
Alexandre Gallart	130.828
Antoni Gabarró	130.303
Vicenç Solà de Sojo	129.980
Francesc Ponç i Pla	129.735
Josep Ayats (Independient)	129.640
Joaquim Reix (Valencian)	128.599
Francesc Bastos (L. C.)	126.174
Francesc Vendrell	108.651

ESQUERRA REPUBLICANA

	Vots
Lluís Companys	151.664
Francesc Macià	138.445
Josep Sunyer	134.700
Marià Rubió	132.710
Abel Vil·la (federal)	132.426
Josep Mestre	132.217
Rafael Folch (U. S. C.)	124.864
F. Viladomat (U. S. C.)	124.830
Hilari Salvador (E. R. C.)	124.495
J. Riera i Puntí	124.103
Emili Carles	123.758
Josep Queralt	123.398
Norçis Guerra i Buscarons	122.884
Aurora Bertrana	122.285
Jesús Sans i Poch	121.809

PARTIT RADICAL

	Vots
Alexandre Lerroux Garcia	40.656
Joan Josep Rocha Garcia	39.016
Rafael Guerra del Rio	38.840
Manuel Torres Campanyà	38.201
Josep Estadella Arnó	38.309
Antoni Montaner Castaño	38.273
Josep M. Serrachua Costa	37.900
Josep Matheu Farrer	37.910
Rafael Garriga Pando	37.717
Lluís Maturano Casanoves	37.239
Emeteri Palma Vázquez	37.599
Pere Farreres Parellada	37.491
Manuel Mallén Garzón	37.410
Lluís Calvo López	37.456
Joan Carandell Marimon	37.299

COALICIÓ D'ESQUERRES

	Vots
Lluís Nicolau d'Oliver	41.176
Faustí Ballvé i Pellicer	26.145
Ramon Casanelles i Ibarra	25.747
Francesc Corbella i Alegret	24.826
Pere Domingo i Sanjaume	27.314
Martí Esteve i Guau	37.403
David Ferrer i Vallès	36.001
S. Gubern i Fàbregues	36.531
Amadeu Hurtado i Miró	37.786
Josep Queró i Morales	35.253
J. M. Segarra i Castellarnau	27.539

FRONT D'EXTREMES ESQUERRES

	Vots
Francesc Macià Panticello	763
Angel Samblancat Sabauva	951
August Coll Trius	600
Enric Miró Rossell	613
Eduard Sanjaume Albà	441
Tomàs Sanjaume Grajales	487
Ramona Llatzé Sancho	485
Damià Molino Yufera	510
Domènec González	478
Antoni Ortega Farreró	496
Jacint Borràs Sabadell	483
Miquel Solé Bibal	483
Joaquim Clarés Busquets	466
Gregori Garcia Garcia	475
Pèlix Bugada Serra	412

"EL DILUVIO"

	Vots
Manuel Azafia i Pons	12.102
Lluís Companys i Jover	13.626
Francesc Corbella i Alegret	14.880
Martí Esteve i Guau	37.403
David Ferrer i Vallès	36.001
Jaume Gubern i Fàbregues	36.531
Amadeu Hurtado i Miró	37.786
Francesc Macià i Lluís	138.455
Lluís Nicolau d'Oliver	41.179
Josep Queró i Morales	35.253
Marià Rubió i Tudurí	132.710
Josep Sunyer i Carriga	134.700
Josep Tona i Xiberta	35.028

FRONT OBRER

	Vots
Joaquim Maurín Julià	5.637
Ricard Neira Fernández	4.461
Maria Recasens Jovell	4.370
Ramon Morales Veloso	4.351
Jaume Miravittles Navarra	4.525
Joaquim Escofet Cusó	4.472
Jordi Arquer Sàhio	5.745
Lluís Prieto Turo	4.530
Victor Colomer Nadal	4.459
Pere Muñoz Leónor	4.297
Tomàs Tusó Temprano	4.607
Francesc Duran Tovar	4.377
Josep Coll Torrelles	4.352
Ramon Farrer Hons	4.331
Pere Bonet Cúlio	4.199

UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

	Vots
Enr. Codorniu de Gendrau	2.881
M. Carrasco Formiguera	5.403
Joan Baptista Cavall	2.735
Lluís Vila Abadal	2.557

PARTIT COMUNISTA

	Vots
Josep del Barrio Navarro	2.700
Vicenç Uribe Galiciano	2.524
Vicenç Uribe Galiciano	2.524
Agustí Arcas Merlós	2.669
Josep Antoni Balbontin	2.654
Hilari Arlandis Espasas	2.540
Antoni Sesc Artaso	2.488
Paulina Odona Garcia	2.460
Empar Coloma Chalmista	2.435
Marià Ricard Soler	2.435
S. González Albadalejo	2.444
Francesc Otero Voderie	2.443
Benet Montagu Alguero	2.443
Josep Penàlver Barreiros	2.304

FRONT D'EXTREMES ESQUERRES

	Vots
Francesc Macià Panticello	763
Angel Samblancat Sabauva	951
August Coll Trius	600
Enric Miró Rossell	613
Eduard Sanjaume Albà	441
Tomàs Sanjaume Grajales	487
Ramona Llatzé Sancho	485
Damià Molino Yufera	510
Domènec González	478
Antoni Ortega Farreró	496
Jacint Borràs Sabadell	483
Miquel Solé Bibal	483
Joaquim Clarés Busquets	466
Gregori Garcia Garcia	475
Pèlix Bugada Serra	412

"EL DILUVIO"

	Vots
Manuel Azafia i Pons	12.102
Lluís Companys i Jover	13.626
Francesc Corbella i Alegret	14.880
Martí Esteve i Guau	37.403
David Ferrer i Vallès	36.001
Jaume Gubern i Fàbregues	36.531
Amadeu Hurtado i Miró	37.786
Francesc Macià i Lluís	138.455
Lluís Nicolau d'Oliver	41.179
Josep Queró i Morales	35.253
Marià Rubió i Tudurí	132.710
Josep Sunyer i Carriga	134.700
Josep Tona i Xiberta	35.028

FRONT OBRER

	Vots
Joaquim Maurín Julià	5.637
Ricard Neira Fernández	4.461
Maria Recasens Jovell	4.370
Ramon Morales Veloso	4.351
Jaume Miravittles Navarra	4.525
Joaquim Escofet Cusó	4.472
Jordi Arquer Sàhio	5.745
Lluís Prieto Turo	4.530
Victor Colomer Nadal	4.459
Pere Muñoz Leónor	4.297
Tomàs Tusó Temprano	4.607
Francesc Duran Tovar	4.377
Josep Coll Torrelles	4.352
Ramon Farrer Hons	4.331
Pere Bonet Cúlio	4.199

UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

	Vots
Enr. Codorniu de Gendrau	2.881
M. Carrasco Formiguera	5.403
Joan Baptista Cavall	2.735
Lluís Vila Abadal	2.557

PARTIT COMUNISTA

	Vots
Josep del Barrio Navarro	2.700
Vicenç Uribe Galiciano	2.524
Vicenç Uribe Galiciano	2.524
Agustí Arcas Merlós	2.669
Josep Antoni Balbontin	2.654
Hilari Arlandis Espasas	2.540
Antoni Sesc Artaso	2.488
Paulina Odona Garcia	2.460
Empar Coloma Chalmista	2.435
Marià Ricard Soler	2.435
S. González Albadalejo	2.444
Francesc Otero Voderie	2.443
Benet Montagu Alguero	2.443
Josep Penàlver Barreiros	2.304

FRONT D'EXTREMES ESQUERRES

	Vots
Francesc Macià Panticello	763
Angel Samblancat Sabauva	951
August Coll Trius	600
Enric Miró Rossell	613
Eduard Sanjaume Albà	441
Tomàs Sanjaume Grajales	487
Ramona Llatzé Sancho	485
Damià Molino Yufera	510
Domènec González	478
Antoni Ortega Farreró	496
Jacint Borràs Sabadell	483
Miquel Solé Bibal	483
Joaquim Clarés Busquets	466
Gregori Garcia Garcia	475
Pèlix Bugada Serra	412

"EL DILUVIO"

	Vots
Manuel Azafia i Pons	12.102
Lluís Companys i Jover	13.626
Francesc Corbella i Alegret	14.880
Martí Esteve i Guau	37.403
David Ferrer i Vallès	36.001
Jaume Gubern i Fàbregues	36.531
Amadeu Hurtado i Miró	37.786
Francesc Macià i Lluís	138.455
Lluís Nicolau d'Oliver	41.179
Josep Queró i Morales	35.253
Marià Rubió i Tudurí	132.710
Josep Sunyer i Carriga	134.700
Josep Tona i Xiberta	35.028

Els conflictes socials

UNA NOVA VAGA

brers Gràfiques, es reuniren els
brers de les Seccions de Caistes de
Cartó, Paperines, Tubs i Pneu-
màtiques, a l'Assemblea tenia per objecte de
travallar compte als treballadors de l'as-
sementat ram de la contestació. i
la Patronal havia donat a les bases
de milliores que havien estat pre-
sentades.

L'acte, que fou presidit per Fran-
cesc Domènech, i que fou concor-
regutíssim, principalment de dones,
va tenir lloc al local que els Cossos
de Claver tenen al carrer de Sant
Pau.

Uns vegada lligides per la pre-
sidiència les bases presentades als
patrons i el que havien contestat
aquests, fou preguntada l'assemblea
si acceptava les condicions patro-
nals, i aquesta contestà amb un
unaníme. Per tant, els reunits acor-
daren no presentar-se, difluns, al
treball.

En aquest acord no va compren-
dre la Secció de Copeses de Cartó, ja
haver acordat el Sindicat entre-
parar-se de nou amb la Patronal per
tal de provar si es pot arribar a un
acord entre les parts litigants.

Arrivada a quella precisada,
a las 2601.

Els fabricants, magatzems i manufacturadors han de redactar en català

UN CRIM?
En algunos del port ha es-

gors de l'estació ni
vosres més cares a
el temps que faci, ve
alixequer on mur
morbosos que penet

ranqueable als gèrmens
per les primeres vies de

Atracament. — Ahir, a les quatre de la matinada, en entrar a casa seva del carrer del Comtes de Benlloch, 73, Eduard Ledado Saboga, li sortiren

guilza d'un cavall que ja rebia
a Darbe (Lleida) ~~en un~~
netmanes.

INFORMACIO D'ESPANYA

La C. N. T. projectava un moviment revolucionari

Volien isoler Osea, on han estat descobertes gran nombre de bombes i el laboratori on eren construïdes

Osea, 27. — El diumenge a les tres de la matinada facilitaren al Govern civil la següent nota:

"Des de fa algun temps la C. N. T. venia preparant un moviment a tot Espanya, i principalment a Osea."

Els extremitats tenien per programa a la nostra ciutat tallar la línia de conducció d'energia elèctrica, volar el pont sobre el riu Isuela i la carretera de Bonavista per deixar així incomunicada la capital pels seus costats, volar la línia fèrria al pont de Huerros i la tuberia de conducció d'aigua a l'estret cinquè, i tallar la carretera de Jaca, obrint una rasa i disposant-hi arbres per impedir en absolut el tràfic i deixar totalment incomunicada la població.

Segons sembla, el moviment havia d'esclatar el dia 3 del vinent mes de desembre, però per causes encara no conegudes es volia avançar per al dia 27.

A les nou del matí l'inspector d'investigacions socials senyor Juli Heredia, secundat per tot el personal del jutjat, la policia i cos de Seguretat, més quatre agents de fronteres que estaven agregats amb motiu de les festes, procedí a actuar presentant-se a una casa del carrer de Sobrarbe.

S'incutaren de 31 bombes de les anomenades incendiàries i cinc de metralla fetes amb arandelles de carro, tres pistoles, un revòlver i diversos carregadors.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Seguidament es dirigiren al domicili de Juli Grimal Diez, element anarquistes, situat al dit domicili a la plaça de Sant Roto, número 5, entresol, i s'ocuparen d'una arandel·la de ferro, claus i cargols per a la construcció de bombes, sobre en gran quantitat, diversos quilos de clorat de potassa, dinamita, gran quantitat de cotó per a les bombes incendiàries, lacre i altres ingredients per a la construcció d'aquestes.

Declaracions del Cap del Govern

Perspectives polítiques i parlamentàries: Rumors: Segons torn a Màlaga i Còrdova: L'escrutini a la Coruña

L'incident del Casino de Madrid

Madrid, 27. — El cap del Govern ha abandonat la presidència a les 7.30 del vespre. Ha anat a casa del President de la República, amb l'objecte de posar a la vista de S. E. diversos decrets.

—Heu rebut — li ha preguntat un periodista — la visita del Sr. Martínez de Velasco?

—En efecte, el Sr. Martínez de Velasco ha estat aquest matí a veure'm com un acte de cortesia que jo agraeixo, per donar-me de la seva entrevista amb el president de la República d'ahir al matí, i que jo ja coneixia.

Un periodista li ha preguntat si podia donar compte dels termes en què s'ha desenvolupat l'entrevista amb el cap de l'Estat, i ha contestat:

—No hi tinc cap inconvenient. Ha estat com segueix:

El senyor Martínez de Velasco em donà compte de l'entrevista amb el President de la República i dels seus propòsits de reunir els seus amics polítics i divendres vinent al Congrés i no abans, perquè van arribant les actes i es van fent les filiacions.

—I respecte de l'esdevenidor, no parlen?

—Jo — ha contestat el Cap del Govern — noestic en l'interior de les persones, i, per tant, no sé el que pensa dir als seus amics polítics el senyor Martínez de Velasco.

El senyor Royo Villanova — ha dit un periodista — ha declarat aquesta tarda al Congrés que els agraris pensen col·laborar personalment en el Govern que substitueixi l'actual.

El senyor Royo Villanova té una llibertat per a expressar-se que no tinc jo. Ell pot definir; jo no.

Els que es declaren inequívocament dintre de la legalitat republicana, no debem col·laborar al Govern. Aquells que invariablement estiguin fora de la legalitat republicana, jo, i tampoc aquells que es manifesten d'una manera equivocada.

—Sabeu si el senyor Martínez de Velasco s'ha entrevistat amb el senyor Lerroux?

—No, jo, en canvi, sí que l'he visitat, puix que aquesta tarda he estat al seu domicili i fins aquesta hora no l'havia visitat el senyor Martínez de Velasco.

Tinguen en compte que el senyor Martínez de Velasco ha vingut a veure'm per un motiu de cortesia i per parlar-me de la seva entrevista amb el President de la República, que ja coneixia pel cap de l'Estat.

El President de la República tindrà noves entrevistes amb altres personalitats polítiques? — ha preguntat un periodista.

—Cal tenir en compte que el senyor Martínez de Velasco és íntim amic del President de la República. Junts feren les oposicions per a l'ur ingress en el cos de lletrats i en el Consell d'Estat. Han conservat una gran amistat, i han conviscut molts anys en aquella casa, i, per tant, no és d'estranyar que es vegin amb freqüència.

No passa el mateix amb molts dels diputats electes.

Després el senyor Martínez Barrio ha preguntat als periodistes:

—Què és diu per aquí?

—Molts rumors.

—Encara rumors?

—Sí, avui, per exemple, s'ha comentat molt la sortida de tres generals inspectors de l'Exèrcit cap a diferents províncies amb ordres del Govern.

—Poden desmentir rotundament tota mena de rumors. Aquests generals inspectors han sortit per complir la seva missió, com el de Madrid, que és inspeccionar, però sense més transcendència.

—Sí, igual que l'any 1931.

L'homenatge a Royo Villanova

(Ve de la primera pàgina)

Seguidament els concurrents escoltaren a peu dret una "jota" que interpretà l'orquestra. I els començals donaren visques a Espanya, al senyor Royo Villanova i al general Sanjurjo.

L'ETERNA MANIA DE ROYO

A continuació va parlar el senyor Royo Villanova, el qual començà agraint l'homenatge del caseró de la defensa després el règim de propines del personal subaltern, que diu és un concepte molt més democràtic i anterior que l'estupidesa de qualificar Espanya de República de treballadors.

Parlant del problema de Catalunya, diu que en certa ocasió el comte de Romanones li indicà que no seria ministre mai si seguí començant el catalanisme, però he preferit que m'ordin els catalans que no que em desprecin la resta d'Espanya.

Per aquest anticatalanisme meu no vaig ésser ministre durant la monarquia, i em sembla que tampoc no ho seré durant la República, perquè jo no claudico de les meves conviccions.

El nostre Parlament s'esfondrarà en la impopularitat com l'anterior, si claudica en aquest assumpte.

Es refereix després a les eleccions, i diu que ell no ha estat només anticatalista, sinó anticatalista.

Consentint de la meua responsabilitat, em dirigeixo als presidents de la República i del Consell de Ministres, al senyor Lerroux, als senyors Gil Robles i Martínez de Velasco, dient-los que aquestes Corts han de pensar en la representació que tenen i en el mandat que han rebut.

Les Constitucions fracassaren per fer el contrari d'allò per al qual foren elegides, i fracassaran també aquestes si no compleixen el seu mandat.

Si en obrir-se les Corts apareix al Govern un ministre catalanista, el poble serà enganyat.

Els agraris han de negar-se a acceptar un Govern en el qual figurei un ministre catalanista.

Jo acceptaria el Poder amb un sol programa: Amnistia, llibertat de Sanjurjo, que per als agraris ha d'ésser sagrada i per als monàrques ho ha d'ésser més que la corona del rei. Per a aquesta llibertat destorchen els ministres catalanistes.

El moviment d'agost desbaratà les meves campanyes de l'any 30, donant lloc a què s'aprovés l'Estatut.

Gairebé m'alegro que s'hagi aprovat l'Estatut, perquè així em donarà el gust de veure'l fracassar, i estic segur que no morirà sense veure arribar a Madrid un tren especial ple de catalans que venguen a tornar l'Estatut.

Els oradors han estat molt aplaudits.

Abans que acabés el seu discurs Royo Villanova, ha estat suspesa la retransmissió per ràdio del dit acte, per ordre del ministre de la Governació.

El secretari del ministre ens ha manifestat que, en efecte, s'havia ordenat la suspensió d'aquest acte, perquè la persona que havia sol·licitat l'autorització per a celebrar-lo havia dit que es dirien uns paraules sense transcendència política de cap mena, com corresponia a l'acte íntim que se celebrava, a honor de Royo Villanova.

Com que, pel contrari, el Sr. García Sánchez, que ha ofert l'acte, ha promunciat paraules injurioses per a la República i per als seus homes representatius, s'ha ordenat pel ministre de la Governació la suspensió de la retransmissió per ràdio i també ha estat ordenada la detenció de l'organitzador, el qual fou el que sol·licità l'autorització corresponent, i la del senyor García Sánchez, que ha promunciat les paraules injurioses.

S'ha passat també el tant de culpa als tribunals de Justícia.

LA DETENECIO DE GARCIA SANCHEZ

A tres quarts de sis de la tarda el director general de Seguretat Sr. Valdivia, ha rebut els periodistes, als quals ha confirmat la nova de la detenció dels Srs. García Sánchez i Ripollat.

A les sis de la tarda ha arribat a la Direcció General de Seguretat el senyor García Sánchez. Ha manifestat que en tenir coneixement que havia estat invitat a presentar-se a la Direcció General de Seguretat havia telefonat a casa seva perquè s'anaven a buscar-lo disgressen que esperava al Casino de Madrid, i efectivament, minuts més tard s'han presentat diversos agents, que l'han invitat a anar amb ells a la Direcció General de Seguretat.

ELS DETINGUTS SÓN ALLIBERATS

Des de la Direcció General de Seguretat, amb l'oportunitat atestat, han estat enviats al jutjat de guàrdia a les set de la tarda els senyors García Sánchez i Ripollat.

Ambdós han prestat declaració davant del jutge, el qual, després d'haver-los oït, ha disposat que quedessin en llibertat.

A les nou del vespre han abandonat el palau de Justícia els senyors García Sánchez i Ripollat.

S'haurà de votar en segon torn a l'evilla?

Sevilla, 27. — La Junta provincial del Cens continua escrutant els resultats de les eleccions del dia 19.

Les personalitats polítiques opinen

El senyor Prieto culpa dels resultats obtinguts la mecànica electoral i el senyor Lerroux: El senyor Gil Robles l'atribueix a una reacció contra el marxisme i el govern Azàña: El senyor Hurtado crea que l'error prové d'haver dissolt les Corts amb el consentiment dels partits republicans

Madrid, 27. — En l'enquesta que publica "Heraldo de Madrid" i que s'ha realitzat prop de destacades personalitats polítiques, diu el senyor Indalecio Prieto:

—Entre els governants d'acció dictatorial i feixista per un costat i les forces d'esquerra i les masses proletàries per l'altre és inevitable una topada, topada el final de la qual marcarà definitivament i per molt de temps l'orientació de la política espanyola.

Afegeix que ni l'organització de les dretes ni la intervenció de la dona en el dret del sufragi han estat els factors principals del resultat de les eleccions.

Hi ha un altre factor molt més important: la mecànica de la Llei Electoral.

La Llei Electoral estructurada pel Govern i aprovada per les Corts es va formar amb la idea d'unes eleccions en les quals interviendrien grans coalicions per tal d'assegurar a base d'això el predomini de forces sincerament republicanes i que originà la República, però la desfeita ha prevengut que aquestes forces, en lloc d'anar a una coalició s'han isolat, i en aquesta forma s'han presentat a la lluita davant els nuclis de coalició que han format els grups contraris a aquestes.

El senyor Prieto afegeix que, com ja ha dit en altres ocasions, el senyor Lerroux és també responsable del que està passant actualment, puix que amb les seves propostes i amb la campanya que ja va iniciar abans de la dissolució de les Corts, va crear un ambient el resultat del qual ha estat la victòria aconseguida per determinats elements, cosa que, segons sembla, plaça al senyor Lerroux.

Afegeix que en aquests moments ja es va realitzant una labor encaminada a arribar a una coalició ministerial amb aquesta barreja clerical que ha pres la denominació d'agrària.

El fracàs dels que han de governar, en sembla evident, i s'exterioritzarà amb rapidesa.

Com que aquesta elements no podran avenir-se amb la idea del fracàs, estic segur que es disposaran a saltar per damunt de tots els obstacles per tal d'imposar la seva voluntat en forma anticonstitucional.

Conscient l'esperit incompreensible, intel·ligent i tòc de les nostres dretes i recordant el tema de les seves campanyes d'abans i d'ara, puix tenir la convicció que no hi ha puerrilitat en aquestes profecies.

EL SR. GIL ROBLES

El senyor Gil Robles, al qual el periodista pregunta a què atribueix aquest desplaçament cap a la dreta del cos electoral, diu:

—Es una reacció contra el marxisme i contra la política destructura del Govern Azàña.

—Segons les forces del nou Parlament, quin Govern creieu que podrà formar-se?

—Un Govern centre.

—Amb elements del partit radical com a base?

—Exacte.

—I amb aportacions dels agraris?

—També això.

—I vostès, els d'Acció Popular, recolzaran el Govern facilitant-li alguns elements?

—No. Nosaltres no col·laborarem en aquest Govern, però li prestarem suport declarantament amb les nostres forces parlamentàries.

—Els d'Acció Popular, ¿són republicans o monàrquics?

—A nosaltres la forma de Govern ens és indiferent. El que més ens importa és defensar uns idees que són essencials per a nosaltres, en qualsevol cas per al nostre entusiasme.

Els que ingresen als nostres rengles ho fan sense prèvia declaració de simpatia amb el nou Règim de Govern.

—¿Què considereu de més urgent realitzar dintre el Parlament?

—Destruir tota la legislació persecutòria que s'ha vingut laborant. Són persecutòries totes les lleis derivades de la Constitució que ultrapassen la mateixa extensió de la carta fonamental.

—En l'essencial, ¿seguiu les inspiracions de l'encíclica "Rerum novarum" de Lleó XIII?

—Exacte, però com a orientació. Ara bé: cal dictar normes legals per a la seva aplicació.

Som avançats en el camp social, però seguim distint camí de l'empresària ara. Busquem la solució dels problemes socials a base de no danyar l'economia del país, sinó pel contrari d'enrobar-la.

Aquesta qüestió la poseu vosaltres en el terreny de les coses urgents o creieu que pot ajornar-se per donar pas a altres problemes?

Aquesta qüestió és per a nosaltres fonamental, fins a l'extrem que si quan governem no aconseguim fer quelcom seriós en tal sentit, creiem sincerament que hem fracassat.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR HURTADO

La declaració del senyor Amadeu Hurtado en aquesta enquesta és la següent:

"El resultat de les eleccions és el que estava previst des que es dissolgueren les Corts Constituents, i m'estranya que hagi sorpreses ningú."

No podia haver-se realitzat un acte

d'eficàcia més decisiva per al triomf de les dretes monàrquiques que l'error adoptat per la quasi totalitat dels partits republicans de formar part d'un Govern per aconduir com un desastre les Corts Constituents.

Era declarar—diu—la campanya derrotista de la República que aquelles Corts no es consideraven aprofitables per a res.

Prendre després d'això aixecar l'opinió republicana per defensar l'oligarquia de les Corts dissoltes em sembla totalment una follia.

Recordaré sempre les paraules d'un grup de diputats estrangers que assistien a les sessions del Congrés de Parlamentaris del Senyor i que sabien explicar-se que als dos anys d'un canvi de règim pogués haver-se la dissolució d'unes Corts i no vocar-ne altres de noves, puix en elles s'entenen que la República no podia haver fet altra cosa que donar antics interessos sense haver tingut temps per consolidar els nous. Penguaven que amb això es posés un greu perill a la República.

Parlaven a un convencut, però, la veritat és que tots els partits republicans van contribuir a això perquè no se sentien amb ànima per afrontar l'esperit de les Corts mitjançant una acció de solidaritat republicana que acabés amb l'obra partidista de la República i donés lloc a la iniciació d'una obra nacional d'interès nacional.

El greu de la dissolució de les Corts no és el triomf aclaparador de les dretes, sinó el fracàs dels republicans que aspiraven a constituir partits de Govern.

Han estat, com sempre, unes eleccions negatives i protestatàries en les quals una massa del país, estranya a la política, ha exterioritzat el seu malestar demostrant la raó de les observacions que hagin formulat els diputats de la unió interpartidària.

Per altra banda hi ha elements que creuen que la República, a instrument de Govern, ha d'ésser una simple continuació del vell sistema de lites monàrquiques.

La derrota del grup del senyor Azàña i de nosaltres a Catalunya, són una demostració palpable de la falta absoluta de sentit de Govern de la massa republicana que d'haver existit no hauria permès la dissolució de les Corts Constituents.

Si aquestes no s'haguessin dissolt no haurien tardat molt a donar-se compte de la necessitat de subordinar les particularitats partidistes als interessos generals d'una estructura nacional com ja s'havia realitzat en alguns aspectes que s'exterioritzaven en els darrers dies de la seva existència.

—¿Quin és el govern que s'exterioritzà l'actual?

—Tot fa creure que serà un govern presidit pel senyor Lerroux, però que viurà mediatitzat per les dretes parlamentàries.

Aquesta solució interina podrà durar fins que es destitueixi de les noves Corts alguna personalitat de prou relleu per conquistar una majoria. Aquesta personalitat pot ésser, per exemple, el senyor Alba, pel seu doble significat de radical i d'agrari, però temo que, donat l'estat d'ànim de les nostres dretes, es vegin absorbides per la major força del grup dictatorial de Calvo Sotelo, que avança i els altres en passió i en violència.

Potser ara el senyor Lerroux recordarà els meus vaticinis que segurament seria la primera víctima de la lluita que empenygués contra les Corts Constituents.

—¿Quina opinió us mereix en conjunt el panorama polític d'Espanya?

—No poden fer-se profecies en aquest sentit.

En temps normals seria d'esperar una reacció immediata de les esquerres contra els manganis de les dretes, sobretot si aquestes abusen de la seva força transitoria, però en els temps actuals tot és anormal en el món i tot depèn dels reflexos que puguin tenir en el nostre país els esdeveniments de fora.

S'ha parlat, per exemple, d'un possible intent de revolució social, però a mi em sembla molt més difícil tenir en compte tal com està aquesta qüestió en els altres països, la influència dels quals rebem, encara que sense voler.

EL SENYOR ALBA

Santiago Alba subscrigué les declaracions del senyor Lerroux i no veu res que justifiqui les inquietuds per un perill feixista, que no podrà existir mentre el Parlament i la República siguin eficaços.

COMPRA - VENDA I ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
AGENTS DE PRESTECES PER AL BANC HIPOTECARI D'ESpanya

ESTRANGER

La situació de Xina s'agreuja

Japó adopta mesures per protegir els seus ciutadans a Fu-kien

L'autonomia de Mongòlia

Toquio, 27. — És possible que el Japó adopti mesures per a la protecció dels seus ciutadans a la província de Fu-Kien, la qual, com es sap, s'ha reunit, i s'ha separat del govern de Nanquín.

Notícies no confirmades fins ara diuen que els soldats de la divisió de la divisió han disparat contra una embarcació japonesa ocupada pel consol del Japó i oficials de policia, quan acabava de passar davant de la caserna general de la dita divisió.

Segons les mateixes notícies, el consol japonès ha protestat immediatament de l'ocorregut.

A més, és sabut que, a conseqüència d'aquest incident, s'ha agreujat l'animositat antijaponesa a la regió de Fu-Kien.

En un altre cas, hagut entre un destacament japonès i uns dos-cents bandits que s'havien fortificat en un llogarret prop de Suping-Kai, al Manxukuo, han resultat nou soldats japonesos i un soldat manxukuo. Les forces japoneses s'han trobat amb una atrevida resistència, i han esgotat les municions, després d'un violent combat.

Oficialment es declara que les tropes nipones seran reparades de la Manxúria així que quedi garantida l'ordre en aquell país.

Xang-Hai, 27. — S'anuncia que el principi d'autonomia de Mongòlia ha estat decidit.

Segons la Central News seran creats dos districtes autònoms: el de Thagar i el de Soue Yuan.

No obstant el govern central quedarà encarregat de sufragar les despeses de l'administració. — Fabra.

Segons la Central News, 130 alumnes i 23 professors han abandonat l'Escola Naval de Fu Xew després d'apoderar-se de les cules dels canons.

Tots han marxat en direcció a Xang-Hai.

Hongkong, 27. — El vapor francès "Commandant Henri Rivière",

El nou Govern francès

(Ve de la primera pàgina)

El senyor Chaumets, després de posar-se d'acord amb el senyor Bonnet sobre les grans línies de la reconstitució del Pressupost, ha informat el grup radical-socialista de l'estat de les negociacions i ha dit que esperava deixar constituït el Ministeri aquesta nit, però que per fer públics els noms dels designats i donar a conèixer la llista definitiva hauria d'esperar a conèixer el resultat de la reunió que els neo-socialistes hauran de celebrar demà al matí.

En efecte, el senyor Chaumets ha ofert dues cèrteres als dits elements.

Segons indicacions que el Sr. Chaumets sembla que doni a un cert nombre de diputats del Centre i que han circulat avui a la Cambra, el Govern inclourà en el projecte de reconstitució pressupostària, que es proposa sotmetre al Parlament, mesures que representaran aproximadament 6.000 milions entre ingressos nous i economies. Entre les mesures figuraran la reducció d'indemnitzacions als funcionaris, la repressió del frau fiscal, una nova regulació dels impostos sobre els transports, la continuació de la loteria, l'encunyament de monedes de plata i de níquel, la supressió de privilegis fiscals i la revisió de les desgravacions o rebuixos existents en els impostos sobre la renda.

Els impostos o rebuixos en els sous dels funcionaris que ha provocat ja la caiguda de tres ministres, no figurarà entre les disposicions que el nou Govern està examinant per tal de presentar-les al Parlament.

La presentació del govern Chaumets al President de la República ha durat una hora. Acabada la cerimònia, el cap del Govern ha manifestat que l'objectiu d'aquest Govern és el sanejament financer, i que tant ell com els seus col·legues encaminaran llurs esforços a aquesta obra.

El Govern no ha fixat encara la data de la seva presentació al Parlament.

El senyor Tardieu pronuncià dos discursos en el dia d'ahir de violent atac a la política d'esquerres que ve seguit França, i que ha ocasionat la inestabilitat ministerial, com ho demostra el fet que en divuit mesos hi hagi hagut cinc crisis de Govern. Els acusa de la depressió de l'economia general i de la tesaorització enorme que pateix França, i que demostra la desconfiança del país.

El senyor Tardieu ha preannunciat una política de pacificació del règim republicà, avui terriblement deformada i corrompuda per mitjà d'una reforma constitucional que tindrà els seus efectes, legislatiu i el del electoral.

Ha acabat dient el senyor Tardieu que França no pot seguir encadenant la seva existència a la política dels socialistes, que l'arruïnen.

Ja coneguda la llista dels nous ministres i del sots-secretari d'Estat, aquests s'han reunit aquest matí al Ministeri de l'Interior per a dirigir-se a l'Elisi.

— Fabra.

Burdeos, 26. — Ahir a la nit se celebrà una reunió de la Federació Socialista de la Gironda.

El senyor Paul Faure, secretari del partit, digué:

Demanen el Poder a Lebrun, però si no ens el dona els diputats de la S. F. I. O. abandonaran la Cambra i recorreran el país per tal de fer una crida al poble perquè afirmi la seva sobirania.

Els nostres pares, que feren la revolució del 1789, tenien menys raó que nosaltres tenim en l'actualitat Fabra.

A bastantes províncies franceses els camperols han organitzat nombroses manifestacions, sol·licitant una justa remuneració per als productes agrícoles, i exigint del Govern la implantació d'una política de rigoroses economies.

...

A Arras, Douai i Valenciennes, han tingut lloc avui manifestacions de minaires. No s'han registrat incidents més que en la darrera d'aquestes poblacions, on un grup de comunistes ha tractat d'arrabassar als minaires els rètols que duïen.

La policia ha intervingut per restablir l'ordre. Ha practicat diverses detencions. Entre elles la d'un diputat comunista.

...

Avenol

anirà a Londres

Londres, 27. — L'Agència Reuter diu que el senyor Avenol realitzarà una visita a Londres, a primers de desembre vinent.

Sembla que el senyor Avenol havia examinat la conveniència d'efectuar aquesta visita abans de pensar d'anar a Roma, i és indubtable que aprofitarà l'oportunitat per a discutir la situació derivada dels recents esdeveniments comproment-hi les converses que celebrà a Roma.

Marconi visita Corea

Seul (Corea), 27. — Ha arribat en aquesta ciutat el marqués de Marconi. El famós inventor ha estat objecte d'una afectuosa recepció. Es proposa recórrer i visitar la Corea.

L'associació "A. B. C." i el govern San Martín

S'accentua la tensió dels elements revolucionaris

L'Havana, 27. — S'assegura que els directores de l'Associació "A. B. C." han arribat a un acord amb el Sr. Grau San Martín, en virtut del qual, aquest romandrà a la Presidència de Cuba fins al 24 de febrer de 1934.

Aquest acord ha estat rebut desfavorablement pels membres de l'organització "A. B. C.", els quals han obligat a dimidir els seus directores. La situació es troba novament en una tensió difícil, vist que la majoria de la "A. B. C." es mostra oposada a una política de conciliació.

Ha dimisit el ministre d'Hisenda, a causa que els partidaris del Govern han penetrat al ministeri per tal d'obligar a abandonar llurs càrrecs tots els funcionaris considerats com a partidaris de Machado.

A Caimanera han desembarcat petits destacaments de fusellers marins nord-americans. Això ha causat força inquietud.

Notícies rebudes de Santiago de Cuba diuen que allí hi ha també bastant excitació. S'han registrat alguns actes de saqueig.

Els sindicats comunista i anarquista han constituït un front únic, sota el comandament d'orientadors internacionals, contra l'imperialisme i el capitalisme nord-americans.

Diverses autoritats de la província de L'Havana han celebrat una reunió a la capital per a posar-se d'acord sobre la fórmula de pacificació que podria posar-se en vigor abans del vinent diumenge.

L'Havana, 27. — En una cerimònia organitzada a la memòria del capità espanyol senyor Capdevila, defensor dels estudiants cubans durant la revolució de 1871, s'han originat desordres d'alguna importància.

En efecte: Els escolars que ha-

viat acceptat el programa d'exàmens, sota el règim machadista, enviaren flors que foren rebutjades pels estudiants que no havien acceptat el dit programa, els quals digueren que no podien consentir que els traïdors participessin en l'esmentada cerimònia.

Amb aquest motiu es produí una collisió entre ambdós bàndols, i hagueren d'intervenir les forces de l'exèrcit, contra les quals s'engageren després dels terrats d'algunes cases.

Washington, 27. — El Departament d'Estat desmenteix categòricament les noves circulades, segons les quals els marins del cuirassat "Wyoming" haurien desembarcat a Caimanera.

Washington, 27. — L'ambaixador dels Estats Units a Cuba, senyor Welles, ha sortit aquesta nit cap a l'Havana.

Al Departament d'Estat nord-americà s'anuncia que segons informacions rebudes de l'Havana, el senyor Grau San Martín està decidit a retirar-se, i es considera probable la constitució d'un Govern de coalició.

Nova York, 27. — Els exiliats cubans que són als Estats Units, representants dels grups conservador, liberal i popular, han publicat un manifest dirigit al poble cubà, en el qual manifesten exhorten els cubans a posar fi a l'actual situació dolorosa i humil·lant, i a tractar de cercar la pau sense recórrer a les armes.

En el dit document es comenten els actes de violència.

Nombrosos machadistes, entre ells el secretari d'Estat, senyor Ferrera, han signat aquest document, però, en canvi, no ho ha fet l'ex-dictador.

Un comunicat oficial sobre l'incident austro-alemany

Berlin, 27. — Un comunicat oficial resum els resultats de l'enquesta portada a cap amb motiu de la mort d'un soldat en l'incident ocorregut recentment a la frontera austro-alemanya.

El comunicat diu que el dia 23 de l'actual, un destacament alemany, compost de 23 soldats sense armes, i portadors d'uniformes d'esquís, havien fet una ascensió al Eckalponkogel, prop de la frontera, i quan davallaven pel vessant alemany de la frontera, es feren sobtadament cinc disparats contra ells, i resultà mort un soldat alemany, el qual va caure a 16 metres de la frontera, en territori alemany.

Les petjades i les taques de sang demostraren que en el moment de produir-se l'incident tots els soldats que componien el destacament alemany es trobaven en territori del Reich.

Per la seva part, un gendarme austríac que presencià els fets, ha convingut en que el destacament alemany no havia passat la frontera austríaca, i s'ha demostrat, de més a més, que els que feren foc contra el destacament no anaven acompanyats per cap gendarme, i que feia poc que havien arribat a aquesta regió.

Quan els soldats alemanys retiraren el cadàver del seu company, els guardafronteres austríacs cridaren: "Abait el hillarismel Visca Dollfuss".

D'això es desprèn que es tracta d'un acte d'idees polítiques.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

92%

DE SU
ACIDO
URICO
SERA
DISUELTO
POR
LA
PIPERAZINA
MIDY
EL MAS POTENTE DISOLVENTE

Sembla que hi ha acord entre Polònia i Alemanya

Dues notícies importants ens arriben de Polònia: l'una la victòria de la llista governativa en les eleccions municipals de Pomerània, el corredor de Danzig, i l'altra un col·loqui entre el president polonès i l'ambaixador alemany a Varsòvia aprofit de les negociacions en curs entre els dos governs.

La victòria en les eleccions significa que Pomerània és més que mai polonesa no solament geogràficament i per tradició hispànica, sinó també per l'esperit de la població. Aquesta constatació ha d'ésser tinguda en compte en les negociacions que Hitler ha volgut iniciar.

No sabem quin ha estat el tema de les converses entre el cap de l'Estat polonès i el representant del Reich, Polònia, que fou la primera a iniciar una política de pau a Varsòvia, no demana res

millores que arribar a acords amb Alemanya, però sense cap sacrifici territorial i sense que les aliances amb Rússia, França i la Petita Entesa es desfacin.

Podrà Berlín accedir a aquestes demandes? Sense segones intencions? No és possible expressar un judici precís.

Varsòvia, 27. — El president de la República ha rebut aquesta tarda al ministre d'Alemanya en aquesta capital. En l'entrevista ha assistit el ministre polonès d'Afers Estrangers.

En aquesta reunió s'han discutit els problemes de què s'havien ocupat a Berlín el ministre de Polònia en aquesta capital i el canceller Hitler en l'entrevista que celebraren dies passats.

En la conferència d'avui s'ha posat novament de manifest l'acord existent entre les dues parts.

Els socialistes guanyen les eleccions a Ginebra

Leon Nicolle és avui a Ginebra el triomfador i, no solament a Ginebra, sinó també a Lausana, on ell i els seus amics han guanyat la majoria en les eleccions de diumenge. Si es té en compte que el cantó del Vaud ha estat sempre el més conservador, si no el més reaccionari, aquesta victòria és molt significativa.

Indubtablement, Leon Nicolle és un combatent sincer i coratós, que no s'amaga en els moments de perill; però la conquesta del poder a Ginebra és deu a dos factors diversos, l'un a la persecució de què ha estat objecte; l'altre, a una estúpida feixistització de la democràcia suïssa. Aquesta darrera raó ha d'ésser estesa també al resultat de les eleccions.

Ginebra, 26. Avui, per primera vegada, les eleccions per al Consell d'Estat de Ginebra han donat la victòria als socialistes, que han obtingut quatre llocs per tres dels partits burgesos.

El Sr. Nicolle forma part, per tant, del nou Govern de Ginebra.

Discursos de Dollfuss i Winckler

Viena, 27. — A Villach (Caríntia), el senyor Winckler, ex-vicel·l president del Govern i cap del grup corporatiu, va pronunciar ahir un discurs en el qual va defensar-se dels atacs adreçats al seu grup.

El fet que l'oficiosa "Correspondència Política" publicui íntegrament el discurs és interpretat com a símptoma d'una millora política entre els partits de dreta del país.

A Anstetten, poble de la Baixa Àustria, el canceller Dollfuss ha pronunciat un discurs en el qual ha afirmat novament la voluntat formal de mantenir de totes passes la independència d'Àustria.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

LLIBRERIA CATALONIA

RUNDA DE SANT PERE, 3

Acaba de sortir el nou llibre de

Josep M. de Segarra

La rosa de cristall

Preu: 5 pessets

EL MON DELS ESPECTACLES

LA MUSICA

Associació de Música "de Camera"

FESTIVAL STRAWINSKY

L'Associació de Música de Camera pot apuntar-se un altre punt d'interès amb el magnífic festival Strawinsky que ens ofereix l'Orfeó Gracienc i l'Orquestra Pau Casals també per llur admirable actuació.

Per primera vegada es donà al nostre públic l'audició de la cèlebre *Sinfonia dels Salmes*, per a cor, mixt i orquestra, i del Concert en *Re*, per a violí i orquestra. Aquestes obres causaren una impressió profunda.

La *Sinfonia dels Salmes* està dividida en tres temps (*Preludi*, *Doble fuga*, *Allegro simfònic*), que són executats sense interrupció, i porta aquesta dedicatòria: "Aquesta simfonia, composta a la glòria de Déu, és dedicada a la Boston Symphony Orchestra, en l'ocasió del cinquantenari de la seva existència."

Segons diu el mateix autor, l'obra no segueix el pla arquitectural de la Simfonia clàssica; no fa ús del procediment anomenat desenvolupament (excepte en el tercer temps), però és periódica, i els seus tres moviments s'equilibren i realitzen el tot orgànic de la Simfonia; i no l'ordre successiu de la Simfonia. D'altra part, no és pas una obra lírica com una Cantata; és una Simfonia cantada, al mateix temps que tocada, la qual troba en el text el punt bàsic de la seva estructura musical.

El *Preludi* està escrit damunt els versicles 13 i 14 del Salm XXVIII de la "Vulgata latina" *Clam del peccador a la misericòrdia divina*. Hom troba en l'acompanyament instrumental del tema vocal del *Preludi* (oboes) la cellula essencial, damunt la qual s'elabora l'obra sencera, la qual reapareix en el primer tema de la *Fuga* i en el primer tema de l'*Allegro* final. Aquest *Preludi* és de forma monomètrica, molt concentrada.

El fragment següent és una doble *Fuga*, no total. La primera *Fuga* és exposada pels instruments de vent, la segona per les veus; segueix un *stretto* de la segona *Fuga*, que deixa un moment el cor a *cappella*; després una coda amb *stretto* de la primera *Fuga*. El text està format pels versets 2, 3 i 4 del Salm XXXIX. *Agraïment per la gràcia rebuda*. Aquest temps és d'una grandesa emocionant.

El tercer temps, que comença amb l'*Adieu*, és l'himne de lloania i de glòria, i té per text el Salm CL senyor. Després d'una curta introducció, l'*Allegro* simfònic es descabella sobre un motiu rítmic de les trompes (*Laudate Dominum*). L'exposició de l'*Allegro* va seguida d'un breu treball temàtic i d'una reexposició en la qual entra un segon element nou, que ens dóna una ampla coda, evocació d'un toc de campanes solemni i joia, amb el qual acaba l'obra, que és sens dubte de les més admirables del seu autor.

La Simfonia està escrita per a cor a quatre veus, cinc flautes, cinc oboès, quatre fagots, quatre trompes, cinc

trompetes, tres trombons i tuba, violoncel·ls i contrabaixos, dues arpes, dos pianos i timbales, sense violins, violons ni clarinets. Aquesta orquestració té una sonoritat arcaica d'orgue antic, que dóna a l'obra un sabor profundament místic i, a l'hora, original, com original, nota per nota, compàs per compàs, peça per peça, tota l'obra de l'insigne autor de Petrushka.

Creiem que Strawinsky és, incontestablement, el músic de la nostra època, de la mateixa vàlua que els Bach i els Beethoven, els Chopin i els Wagner, i el digne hereu d'aquella gran jerarquia que semblava extingida, però que el geni de Strawinsky, en continuar-la, relliga amb la nostra civilització, la qual ja no serà solament la de les grans conquestes mecàniques, sinó també la del músic Strawinsky.

La Simfonia dels Salmes fou esplèndidament cantada per l'Orfeó Gracienc, el qual sabé sortir victoriosa de les grans dificultats tonals d'aquella partitura, amb una gran seguretat i excel·lent estil. Tots els elogis mereix la labor de l'Orfeó Gracienc en llançar-se a la interpretació de les grans obres vocals modernes, sortint així del repertori habitual en les nostres institucions corals. Beethoven, Schubert, Schumann, Brahms, Wagner, etc., tenen també belles peces per a cor i orquestra, desconegudes encara del nostre públic. Ara que hi són, cantaires graciencs, ens plauria tant d'oïr-les.

Samuel Duskin executà també admirablement el Concerto en *re*. És necessària una natura especial per a interpretar i executar de memòria aquella terrible partitura; la natura musical filla de l'instint i de la cultura modernes que troba tan natural les dissonàncies més aspres i els ritmes més complicats, com l'artista clàssic l'harmonia i els ritmes d'un Bach o d'un Mozart.

Sviatoslav Soulima-Strawinsky, fill de l'il·lustre compositor, és també un típic representant d'aquesta nova generació de músics executants, nascuts en el regne de la dissonància. Soulima-Strawinsky toca el piano d'una manera formidable, única manera d'enfrontar-se amb una obra de les enormes dificultats del *Copricio* per a piano i orquestra, el qual fou executat pel jove pianista amb una absoluta facilitat i amb un sentit del color i del ritme admirables.

Completaven el programa dues obres ja prou conegudes, *Foca artificial* i *L'Ocell de Foc*, que causaren, com sempre, la més gran impressió.

Igor Strawinsky dirigí tot el concert d'una manera sòbria i precisa, i obtingué de l'orquestra els més bells efectes de ritme i de sonoritat.

L'Orquestra Pau Casals respongué al seu prestigi donant a totes les obres, tant difícils en tots conceptes, la més acurada execució.

Cooperaren també al bon conjunt de l'orquestra els nostres pianistes Josep Roma i Figueres de Barberà.

El públic entrà de ple en l'obra strawinskyana i prodigà les més entusiastes ovacions a l'il·lustre Strawinsky i a tots els seus interprets.

J. GIBERT-CAMINS

La Música a la Universitat de Barcelona

El nou règim de la Universitat de Barcelona ha tingut l'excel·lent idea d'instaurar una Càtedra d'Història de la Música, la qual ha estat confiada a l'erudit musicòleg català mossèn Higiní Anglés.

Creiem que és la primera vegada, en la història docent de les Universitats peninsulars, que la música entra a formar part dels estudis universitaris. Saludem amb goig aquesta innovació, que no dubtem pot influir sensiblement en la cultura musical de la nostra joventut, donant-li aquella base necessària per a ésser el bon futur públic que ha d'aplaudir i encoratjar, comprendre i fruit, tant a les sales de concert com en l'ambient familiar, la bona música de tots els temps.

Fins ara la música, a part dintre les escoles especialitzades en la formació de professionals, ha estat administrada al nostre poble d'una manera purament intuitiva. La cançó popular, els cors, les sardanes, els ballets, la cançó escolar, el lied català i estranger, són gairebé les úniques formes musicals amb les quals s'ha educat, en part, el gust musical de Catalunya. Però les grans formes d'art, la música digna-ne sàvia, sempre han estat accessibles a una "élite" molt reduïda. Hi ha encara massa homes de carrera per als quals una sonata, una simfonia, són quelcom de misteriós i de tancat a llur sensibilitat. Això és degut a que llur cultura musical no s'ha fet a temps, o sigui durant la vida escolar. No és admissible que un llicenciat en lletres o en ciències, per exemple, es pugui averdir davant d'una obra de Bach o de Beethoven. Si un home és apte per a comprendre un sonet del Petrarca, o les pures abstraccions matemàtiques, no és lògic que no pugui fruitir les bel·leses de la música, així de la clàssica com de la moderna. La música en totes les seves formes ha de formar part de la cultura general de tots els homes, però especialment de tots els homes amb títol acadèmic.

Aplaudim, doncs, ben sincerament aquesta decisió del Patronat de la nostra Universitat d'incloure, com a totes les Universitats estrangeres, l'estudi de la Història de la Música en els programes i d'ha-ver confiat aquesta Càtedra a un

musicòleg tan prestigiós i competent com és mossèn Higiní Anglés. Tenim entès, també, que aquest curs d'Història de la Música serà il·lustrat amb exemples vius, així és, amb audicions musicals donades per prestigiosos artistes. No cal dir com això augmentarà l'interès i l'eficàcia pedagògica i artística d'aquest ensenyament i ajudarà a formar aquell ambient d'art i de bon gust que mai no ha existit, dissortadament, a la nostra Universitat, i que és indispensable crear, si volem per a ella aquell to i aquell respecte que ha de tenir i que ha d'inspirar, tant als estudiants com als que no ho són, la seva alta missió cultural.

J. GIBERT-CAMINS

TEODORO & C

NOTICIARI

ORFEO MARTINENC. — Repartiment de Premis del VI Concurs de Lectura i Escritura catalana. — Davant nombrosa concurrència va tenir lloc el diumenge dia 19 el repartiment de premis d'aquest Concurs, que després de deu anys de silenci, dels quals en corresponen set a la Dictadura, ha tingut una bella represa.

Es ja costum de celebrar-se aquest Concurs, amb honors de Jocs Florals, la qual cosa dóna a aquesta festa un relleu extraordinari.

A la sala d'actes d'aquesta entitat es constituí el Jurat qualificador, que estava integrat pels senyors Frederic Mensa, Miquel Guinard i Antoni Bonsons, i per la Comissió organitzadora, senyor Ricard Ordeig. Delfi Sabadell, Baldoмер Casaponsa i Estanislau Figuerola.

El president de l'Orfeó, senyor Delfi Sabadell, obrí l'acte, i seguidament el secretari, senyor Bonsons, llegí la memòria del Jurat qualificador.

A continuació hom anuncià el guanyador de la Flor Natural, senyor Josep Freix, que va elegir Pubilla de la festa la gentil senyoreta Pepeta Solans, a la qual acompanyaven les dames de la Cort d'Amor senyores Margarida Domènec, Eulàlia Moixí, Isabel i Rosa Dalmau, Nuri Paradell i Pilar Freix.

El senyor Freix, després d'haver acompanyat la Pubilla al setial, una

CRIMENES DEL MUSEO
JEREN DE CARN
O DE CERA?
MATEU, SANC, PRAT, NATIONAL

vegada feta la proclamació d'aquesta llegí les poesies guanyadores del premi.

Els dos accessits a la Flor Natural foren concedits als senyors Josep Dalmau i Enric Mas.

Successivament foren cridats els guanyadors d'altres premis, els quals llegíren les poesies i prosas amb què havien estat guardonats.

Donem a continuació el nom de tots els:

Segon premi, a la senyoreta Maria Rodregues; tercer, a la senyoreta Angelita Claramunt; accessits, Margarida Domènec i Pilar Freix; quart, al senyor Isidre Rovira; accessits, Ernest Corral i Josep Ventura; cinquè, Josep Dalmau; accessits, Manuel Planes i Josep Costa; sisè, al nen Tomàs Milla; accessits, Lluís Toison i Carme Ferran; setè, a la nena Isabel Cortés; accessits, als nens Antoni Planes i Eduard Vendrell; menció honorífica, al nen Pere Roger; vuitè, al nen Francesc Clement; accessits, als nens Josep A. Alberda i Josep Barba; novè, al nen Frederic Sanés; desè, al senyor Ernest Corral; accessits, als senyors Manuel Planes i Josep Ventura; onzè, al nen Valentí Font; accessits, als nens Jaume Miralles i Matilde Altarriba; dotzè, al nen Antoni Cuixart; accessits, als nens Josep A. Alberda i Pere Roger; mencions honorífiques, Magi Balcells, Joan Colomer, Frederic Sanes, Annetta Linares i Joan Llenes.

A més, es concediren premis a tots els nens que van prendre part al concurs i que no foren classificats.

En finalitzar l'acte el senyor Mensa, que figurava com a president del Jurat, féu un brillant discurs enaltint l'Orfeó per la tasca meritòria que ve realitzant des de fa molts anys en pro de la cultura i patriotisme nostrats i encoratjant-lo a que segueixi per aquest camí, amb el qual sempre assolirà l'adhesió i la simpatia dels ciutadans.

També regreà a la Pubilla i les seves dames acompanyants perquè amb llur presència i joventut exalraven la festa festa que se celebrava.

El president de l'Orfeó, senyor Sabadell, donà les gràcies al Jurat, que tant justament classificà els guanyadors, ja que per ells fou una tasca ben laboriosa per haver-se presentat a concurs uns 150 concursants entre joves, senyores, nens i nenes, i també felicità la Comissió organitzadora per la cura que tingué en l'organització

d'aquesta festa. Seguidament donà per acabat l'acte.

A la sala d'assaigs tingué lloc un lunch, en el qual hi havia representats el Consell directiu de la casa, el guanyador de la Flor Natural, senyor Josep Freix, la Pubilla i la seva Jurat qualificador i altres representacions de la barriada.

Hi hagué brens parlaments al·lusius a l'acte i es feren vots perquè l'Orfeó pugui celebrar cada any amb més entusiasme aquestes festes de pàtria i cultura catalanes que tan alt posen el nom de l'entitat.

DEL LICEU. — Nit de solemnitat per al dijous. — L'actual temporada del Liceu, que s'ha inaugurat sota tan excel·lents auspici amb "La vida breu" i "El amor brujo", seguint després amb l'èxit de la famosa "La ciutat invisible de Kitege", té com a principal característica en el desenvolupament del seu pla artístic la varietat constant dels seus programes en els quals alternen els més diversos estils de la lírica universal. A aquesta varietat cal afegir-hi la gran qualitat dels interprets, que tant en les obres espanyoles com en les russes, italianes, franceses i alemanyes són tots ells figures de màxima categoria.

La primera òpera de la temporada serà "Aida", i amb ella el proper dijous es presentaran davant del nostre públic dos famosos cantants considerats astres de primera magnitud de la lírica italiana: la cèlebre soprano Clara Jacobo, que ve precedida de la màxima fama per ésser la figura culminant durant cinc anys del Metropolitan de Nova York, la qual es reintegrarà tan aviat com acabi del Liceu, i el tenor Aureli Pertile, del qual pot afirmar-se categòricament que és un dels més grans tenors de la fama del segle XIX i que fou el més gran de la seva irremissible escola de cant i les seves excepcionals facultats artístiques.

Per tot això el Liceu i el públic en general podrà escoltar una excepcional "Aida", la perfecta interpretativa de la qual està, a més, garantida per l'excel·lència dels cantants que completen el repartiment i que són la notable contralt Rossini, el celebrat bariton Morelli i el baix Alzina i al davant de tots la batuta brillant i segura del mestre Padovani, tan volgut del nostre públic.

Pel que deixem dit no és difícil augurar per al dijous una nit de veritable solemnitat que assenyalara un dia de glòria per al Liceu.

SALÓ CATALUNYA
EL DIJOUS VINENT
ESTRENA

ROITA MORENO y
RAOUL ROULIEN en
NO DEJES
LA PUERTA
ABIERTA
EN 2 PARTS

EL CINEMA

.....d'un
film a l'altre...

"CREURE ES... INTERPRETAR EL VIU", DIU JOAN CRAWFORD. — Potser veureu és creure, com diu l'adagi, però en el llenc creure és la base fonamental per fer veure a la gent quelcom que pugui creure.

Joan Crawford és l'autora d'aquest comentari. Creure d'acord amb l'heroïna de "Visquem avui" i d'altres interessants pel·lícules, és el secret d'una bona interpretació. "Quan arribo a saturar-me del personatge que caracteritzo — diu —, tinc la convicció bastant accentuada que els espectadors trobaran també convincent la interpretació."

Naturalment — afegeix —, això presuposa cert coneixement del personatge en qüestió i de les emocions que pot experimentar. La creença, després de tot, ha de basar-se en el coneixement. Joan Crawford declara que la forma explícita i directa de l'astut de William Faulkner, autor de la novel·la "Visquem avui", és inspiradora.

"El novel·lista — diu Joan —

LA MELODIA
PROHIBIDA
JOE MOJICA FOX

era tan sincer en la seva narració com ho és el personatge en el desenvolupament de la història. Així és que llegim l'obra de Faulkner tinguerem una visió claríssima dels personatges."

Contribuï també considerablement a l'èxit d'aquesta pel·lícula la perfecta adjudicació dels rols. El paper de Gary Cooper semblava haver-se escrit especialment per a ell, i treballar amb algun identificant perfectament amb la seva part fa que l'actriu pugui orientar-se millor en les dificultats del seu rol.

Franchot Tone, Robert Young, Louise Closser Hale, Roscoe Karns i actors d'aquesta magnitud faciliten la interpretació de l'artista que apareix amb ells a escena.

LILLIAN HARVEY EN LA SEVA PRIMERA PELLICULA AMERICANA. — Lillian Harvey rodà les seves darreres pel·lícules en tres idiomes a la vegada, és a dir, en alemany, francès i anglès. De totes maneres, solament "El Congrés se diverte", en la seva versió anglesa, arribà a projectar-se als Estats Units.

Lillian Harvey causà sensació en aquella actuació, i aviat arribaren els ofertes per a traslladar-se a Hollywood. La Fox aconseguí, a la fi, contractar-la per un termini de cinc anys.

Per al seu debut americà, la Fox preparà una pel·lícula amb un argument basat en l'obra d'Alfida Orlok, "Der Komet", degudament adaptada per al llenc.

La resta de la interpretació inclou un excel·lent repartiment. Després de comprovar les possibilitats de la majoria dels actors més coneguts de Hollywood, se seleccionaren els més indicats per a ésser oposats a Miss Harvey en la seva primera opereta musical que porta el títol de "Mis labios engañan".

La selecció definitiva entre els artistes restants l'efectuà Lillian personalment, i resultà elegit el conegut actor John Boles, les condicions del qual per al cinema i per al cant encara perfectament en el paper que se li havia d'encarnar. En un divertit paper apareix també el formidable còmic El Brendel.

"Mis labios engañan" s'estrena avui, dimarts, al Fantasio, el local dels grans èxits de Lillian Harvey en el cinema europeu.

VIGILEU, PEATONS! — El peatò ha de saber exactament les seves obligacions. Enprant una frase oficial, ha de complir i fer complir el Reglament de circulació. Això és essencial, principalment en els moments actuals en què la condició de peatò és poc menys que obligatòria per a tots els mortals que no són el suficientment afortunats per a poder gaudir dels avantatges de l'automòbil de propietat.

I tornant al camí de carretament pel carrer i als perills que exposen el distracció, tarem l'enc de Raoul Roulien en "No dejes la puerta abierta". Per una distracció a conse-

quència d'una transeünt, Raoul sofreix un seriós contratemps. Inconvenient del tràfic de peatons! Roseta Moreno, l'actriu que tant d'èxit ha obtingut en les pel·lícules parlades en espanyol i en anglès, és la companya de Raoul Roulien en aquesta divertida comèdia musical que es titula "No dejes la puerta abierta".

La mateixa parella que obtingué un gran èxit l'any passat en "El último varón sobre la tierra". "No dejes la puerta abierta" s'estrenarà avui al Saló Catalunya.

EL TEATRE

A L'APOLLO

Debut de la Revista Indo-Hongaresa

Propiament, més que d'una revista es tracta d'un parell d'atraccions de music-hall. La primera és una exhibició de danses per un grup de noies egípcies i orientals, segons els programes, algunes d'elles princeses. És clar que, més que princeses, preferim que fossin, posades a dansar, simplement dansarines. Però, en fi: avui als music-halls abunden més les princeses que les ballarines. I és que, fet i fet, costa menys dir-se princesa que saber ballar.

No negarem que, de vegades, totes plegades produeixen efectes plàstics agradables. Encara que a dir la veritat, veure evolucionar o agrupar-se unes noies mig nues, amb un llibre obert o en actitud de flautistes, més que altra cosa ens produeix ganes de riure. Tot plegat no passa d'ésser para pedanteria coreogràfica i pornografia transcendental.

Es a dir: pretextos perquè unes quantes noies d'aire més o menys exòtic ensenyin el melic. I la veritat, per a una tal finalitat preferim a aquesta mixtura d'èrbol d'art, de religiositat i de sensualisme importada d'Orient, la picardia i fins el desvergonyment occidental. És més divertit i més noble. Fet i fet, la dansa, per a nosaltres, no pot tenir altre objecte que el d'escampar una mica d'alegria i fins d'excitar-nos els sentits. Al·lucinant, tot això que tendeix a immobilitzar la figura humana, tot això que tendeix a convertir-la en estàtua o en dibuix és, almenys per a un occidental, contrari a l'esperit dinàmic de la dansa.

La segona atracció — la Kazanova i els seus setze zigans — ja és tota una altra cosa. És una banda orquestral que marca amb un ritme i una empenya que són ben bé del nostre temps. La Kazanova els dirigeix amb una mobilitat dramàtica i joiosa, i tots plegats fan una finta impressionant.

D. G.

Coliseum

L'UNIC

L'INCOMPARABLE

BANCROFT

en
EL
RETADOR
con WYNNE GIBSON

Es un film Paramount

DOLÇ

com un poema

APASSIONANT

com una novel·la
d'aventures

HUMA

com a reflex que és
de la vida mateixa.

FANTASIO

AVUI

ESTRENA

Lilian Harvey
en
MIS LABIOS
ENGANAN

Llegiu
MIRADOR

Setmanari de Literatura,
Art i Política

Surt cada dijous

Preu: 30 cèntims

ELS SUPLEMENTS ESPORTS

REM

Els Campionats d'Espanya

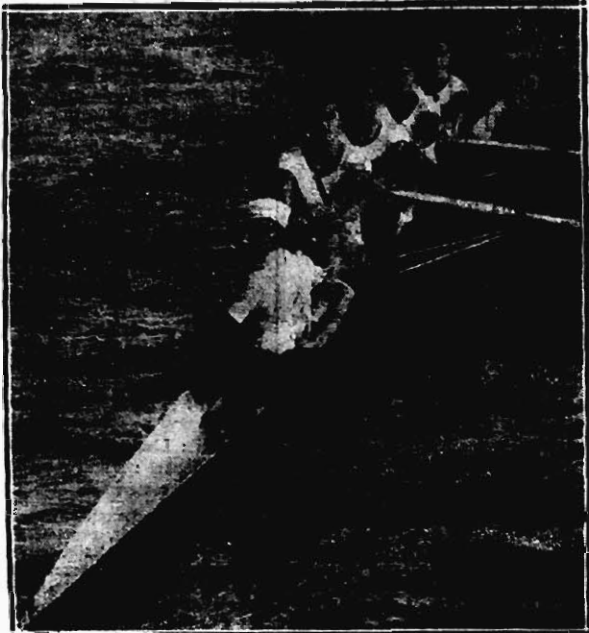
El trofeu Joan Camps se l'adjudicà el Club Marítim: Els francesos, derrotats en la regata internacional

Dimenge van tenir lloc les regates per als campionats d'Espanya i la prova internacional en la qual prenia part l'Aviron Villeneuvis.

L'interès esportiu estava concentrat en l'esmentada regata internacional, en la qual obtingué un bell triomf el Marítim.

El C. N. de Tarragona només hi concorregué amb l'efíqui qual guanyà Prats una altra vegada.

El Club de Mar s'apuntà dues victòries i una el Club de Rem.

Campionat d'Espanya i trofeu Joan Camps. — La tripulació del bot "X. X.", del Club Marítim. Vencedors del Trofeu i campions d'Espanya.

En la primera prova de iols a quatre el Club de Rem aviat prengué l'avantatge i feu un bell final. En la internacional sortí molt bé davant el Marítim, i en un conjunt esplèndid i paíes mantingué sempre la davantera.

Els francesos, sortits en tercer lloc, a mitja regata ocuparen el segon amb un bell estil; però poc acostumats al petit tringol que hi havia, i amb un bot nou per a ells, no pogueren demostrar la seva superioritat com a campions de França. Perderon per sis llargades.

En el skiff Prat s'imposà un cop més per un bot, però cal dir que Gasolà, per a qui handicapat pel bot, és un adversari de respecte a qui auguren un bell esdevenidor.

En els outriggers a dos, el millor estil del Marítim avantatjà la voga curta del Club de Mar i guanyà per tres llargades, mentre en el iol a dos, el Club de Mar guanyà prop de dos bots, en part per l'avantatge de l'embarcació.

Finalment, en el vuitè, de mica en mica s'imposà el club dels dependents pel seu conjunt i bell estil, mentre els del Marítim no havien presentat sinó un equip de circumstàncies, el qual perdé en justícia per un bot.

Malgrat el fred que feia, les regates foren presenciades per un gran nombre d'espectadors.

RESULTATS TECNICS

Iols a quatre i timoner:

1.—Club de Regates, amb el bot "X. X.", amb Piqué, Bruguera, Soler, Hildaiga i Molera, en 8 m. 26 s. 3-5.

RUGBY

Campionats de Catalunya

SANT BOI, BARCELONA I CADCI TRIOMFADORS EN LA PRIMERA JORNADA

ELS RESULTATS

Cornellà-Sant Boi, 3-11.
Joventut-Barcelona, 0-24.
Cadci-Universitari, 6-0.

LA CLASSIFICACIÓ

Després de la primera jornada aquesta ha quedat establerta com segueix:

Barcelona	1	1	—	24	0	3
Sant Boi	1	1	—	11	3	3
Cadci	1	1	—	6	0	2
Universitari	1	—	1	0	6	1
Cornellà	1	—	1	3	11	1
Joventut	1	—	—	0	24	1

Dimenge va començar el campionat de Catalunya amb normaltat, car van jugar-se tots els partits anunciats.

El partit entre el Sant Boi i el Cornellà, jugat al camp dels darrers, va despertar molta expectació.

El resultat d'11 a 3 favorable als campions ens demostrà com va ésser de disputat.

El Cornellà va demostrar la seva categoria i seguint així pot esperar ocupar un bon lloc en la classificació final.

— El Cadci va guanyar per sorpresa

RECANTIS per a "CHEVROLET"

AUTO-BORN

PASSEIG DEL BORN, 27 I 28

El torneig de Lligues de futbol

Dimenge foren derrotats els tres equips catalans

Començà el torneig de la tercera divisió

El Barcelona és batut difícilment pel Madrid per dos gols a un

Malgrat la manca de mitjans de locomoció i la tempesta, no molt agradable, que es deixava sentir per a passar unes hores a l'aire lliure, el camp de Les Corts presentava el dimenge a la tarda un ple com els dies de les grans solemnitats. Uns petits clars, petitiuissims, era l'únic lloc que restava vacant. Tota la resta era una compacta multitud que esperava amb interès que sol tenir sempre una topada entre dos equips "històrics" com el Madrid i el Barcelona. No hi feia res que ara els dos conjunts estiguessin en desigualtat de condicions. L'un — el Madrid — ocupant el lloc de líder, i el Barcelona, defensant un dels darrers llocs de la classificació. Això no havia pas d'ésser cap obstacle perquè ningú no suposés que el Barcelona no podria vèncer d'una manera clara els actuals campions de Lliga. I tot hom anava al camp de joc amb la memòria fixa encara del darrer partit que el Barcelona disputà al seu camp amb el seu etern rival: l'Espanyol.

Però dimenge al Barcelona les coses no se li presentaven gaire favorables. No és que vulguem dir d'una manera terminant que en aquesta ocasió tenia davant seu un equip molt més perillós. No. No volem pas entrar en el treball d'un anàlisi d'aquesta categoria, puix que hauríem de reconèixer per endavant que no tenim prou facultats tècniques per a dur-lo a la pràctica. El que sí ens volem referir és a les baixes forçades que havia de deixar sentir el Barcelona. Arnau i Ramon no podien arrenjar-se. Per tant, el Barcelona sortiria a la lluita handicapat notablement. I, efectivament, el Barcelona jugà quasi tot el partit mancat d'intèrims, amb la qual cosa cal reconèixer que és molt difícil poder guanyar un partit i tal com es descabellaren els fets, sobretot a la segona part, el Barcelona, si hagués tingut Padrón, principalment, un element eficaç, hauria pogut intentar, almenys, no deixar-se escapar un punt del seu terreny de joc. És evident que no cal culpà solament aquests jugadors de com anaren les coses. A la primera part del partit, que per al Madrid fou la decisiva, puix que assolí un avantatge de dos gols, també hi hagué altres elements en les rengles locals que desentonaren a estones. Zalala, R. la, Espuny i Sales. Unicament Ventolrà, Santos, Pedrol i Morera portaren a cap una partida en extem perfecta en regularitat.

Del Madrid, en primer lloc, cal esmentar Quincoces, que tot sol fou una barrera insuperable per a l'atac blau-grana; a Zamora, que estigué segur i decidit; als germans Regueiro, Quesada, Villanueva, Eugenio, León i Olivares, els quals també avaluaren amb encert.

Quant a l'interès global del partit, hem de dir que no tingué la vistositat d'altres vegades. Una primera part favorable al Madrid, i una segona de joc més igualat, tendint de banda del Barcelona, en el transcurs de la qual les jugades augmentaren en perfecció i rapidesa. No obstant, el partit tingué molts alts i baixos, per tal que ens recordés altres partits disputats amb més control en la bola que el present.

L'arbitratge de l'ex-jugador Valera fou bastant deficient.

EL PARTIT

A l'hora anunciada el senyor Vallada donà per iniciat el partit. La formació dels equips és la següent: Barcelona: Nogués, Zabalo, Rafa, Espuny, Sales, Santos, Ventolrà, Golburu, Morera, Padrón i Pedrol.

Madrid: Zamora, Quesada, Quincoces, P. Regueiro, Villanueva, León, Eugenio, L. Regueiro, Olivares, Hilario i Emili.

Correspon sortir al Madrid. Immediatament es desplaça per l'ala dreta, posant de manifest la inseguretats de la defensa local. Com a fruit d'aquesta primera escomesa, tot seguit els madrilenys es beneficien del primer córner de la tarda. El tira Emili, hombejat, i intervé Nogués, primer amb els punys i després amb un bloqueig, per tal de continuar el perill. A continuació el Barcelona contraataca. Els components del quintet atacant local porten la bola en terreny enemic, però hi seua ineficàcia fa que la ferma defensa blanca tingui cura sempre d'allunyar aquestes incursions. Al revés de la defensa barcelonista, que quan actua, demostra una inaguantable cohesió, en voltes d'algunes vegades, tot seguit els madrilenys continuen evolucionant davant de la porta de Nogués. Ara és Eugenio qui, internat, correent amb la bola: Rafa vol arrabassar-la-li, sense èxit; puix, quan és tornada al mateix jugador, el qual fa un canvi de joc a Emili, i torna aquest sobre la porta, quan Olivares, oportú, d'un tret intravestit, bat per primera vegada la porta local.

Madrid, 0 - Barcelona, 0.

Aquest gol no és gaire aplaudit pel públic, per haver ajudat a la seva realització alguns jugadors blau-grana. No obstant, la davantera, amb el comandament de l'ofensiva a càrrec de Ventolrà, comença a anivellar la situació. Totes les combinacions que porten a cap s'estavellen davant la "muralla" Quincoces. Quesada, de tota manera el Barcelona es beneficia d'alguns córners. Zamora intervé per a deturar un cop de cap perillós de Morera. Seguidament un altre avanç barcelonista, fineix rebent la bola al pal, sense que Zamora s'immeti gaire, puix que demostra que allò de l'"excés de vista" encara continua emprant-se amb tota la seva perfecció. El Madrid, per mitjà dels seus exteriors, molt ben atesos per Regueiro, es fa escapolir amb gran facilitat. De resultes d'una jugada d'aquestes, es produeix un enrenou davant la porta de Nogués, en voler Zabalo aclarir una bola que anava a kick. Un desplaçament inoportú de Rafa i Nogués, al lloc del perill, i una bola que cau al cap de Regueiro, per a establir el segon gol madrileny.

Madrid, 1 - Barcelona, 0.

El Barcelona ara es llança a l'ofensiva. Fins Padrón es permet el luxe d'inquietar Zamora, amb un tret que és desviat per aquest. El joc s'anima per moments. Els tiren altres córners contra els madrilenys.

Torneig de Lliga

RESULTATS DE DIMENGE

PRIMERA DIVISIÓ
Barcelona, 1 - Madrid, 2.
A. de Bilbao, 5 - Espanyol, 0.
Donostia, 3 - València, 1.
Santander, 4 - Arenas, 1.
Betis, 4 - Oviedo, 2.

SEGONA DIVISIÓ
A. Madrid, 3 - Sabadell, 1.
Múrcia, 3 - Irún, 1.
Alavés, 2 - Celta, 1.
Sporting, 0 - Sevilla, 0.
Corunya, 4 - Osasuna, 0.

TERCERA DIVISIÓ
Subdivisió A: Grup Nord-est
Logroño, 2 - R. del Ferrol, 0.
Avilés, 5 - Nacional, 2.
Valladolid, 1 - Baracaldo, 0.
Subdivisió A
Grup Centre - Llevant - Sud
Elx, 4 - Cartagena, 1.
Llevant, 0 - Gimnàstic, 0.
Saragossa, 2 - Hèrcules, 0.
Subdivisió B: Grup segon
Gijón - Santaña (suspès).
Torrelavega, 6 - Ovetense, 1.
Subdivisió B: Grup tercer.
Ferrovària, 4 - Ar. Saragos, 0.
Osca, 1 - Tramviària, 0.
Subdivisió B: Quart grup
Granollers, 5 - Badalona, 2.
Júpiter, 1 - Girona, 1.
Subdivisió B: Cinquè grup
Almeria, 3 - Imperial, 0.
Gimnàstic, 1 - Alacant, 2.
Subdivisió B: Sisè grup
Granada, 3 - Jerez, 1.

Les puntuacions

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Madrid	4	3	1	0	10	6	7
Athletic	4	2	2	0	14	4	6
Espanyol	4	2	0	2	6	10	4
Donostia	4	2	0	2	7	8	4
Racing	4	2	0	2	11	4	4
Betis	4	2	0	2	10	4	4
Oviedo	4	1	1	2	14	3	3
Arenas	4	1	1	2	8	12	3
Barcelona	1	1	3	10	12	2	2

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sevilla	4	3	0	1	12	4	7
Athletic	4	3	0	1	10	7	6
Corunya	4	2	1	1	10	4	5
Sabadell	4	1	2	1	9	4	4
Sporting	4	1	2	1	6	8	4
Alavés	3	1	2	0	5	4	4
Irún	4	1	1	2	5	3	3
Celta	4	1	1	2	8	3	2
Múrcia	4	1	0	3	8	12	2
Osasuna	3	0	0	3	10	0	0

Segona categoria preferent

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sans, 4 - Reus, 0.							
Martorell, 4 - Santboi, 2.							
Horta, 1 - Poble Nou, 1.							
Sant Andreu, 3 - Gimnàstic, 1.							
Terrassa, 2 - Manresa, 0.							
Sant Cugat, 3 - Mollet, 0.							
Tàrraga, 3 - Ripoll, 2.							
Iluro - Vilafranca (suspès).							

Les puntuacions

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sans	9	6	2	1	23	8	14
Martorell	9	5	2	2	20	12	10
Poble Nou	9	4	2	3	12	17	10
Sant Andreu	9	4	2	3	13	10	10
Santboi	9	4	1	4	20	10	9
Reus	9	3	2	4	9	14	8
Horta	9	3	2	4	5	17	5
Gimnàstic	9	1	2	6	13	18	4
Terrassa	9	8	0	1	24	3	16
Iluro	8	5	2	1	16	7	12
Ripoll	9	5	0	4	18	11	10
Manresa	8	4	1	3	10	9	9
Sant Cugat	9	3	2	4	18	20	7
Tàrraga	9	3	1	5	12	21	7
Mollet	9	2	1	6	8	14	5
Vilafranca	9	1	1	7	7	26	3

blau-grana. No obstant, la davantera, amb el comandament de l'ofensiva a càrrec de Ventolrà, comença a anivellar la situació. Totes les combinacions que porten a cap s'estavellen davant la "muralla" Quincoces. Quesada, de tota manera el Barcelona es beneficia d'alguns córners. Zamora intervé per a deturar un cop de cap perillós de Morera. Seguidament un altre avanç barcelonista, fineix rebent la bola al pal, sense que Zamora s'immeti gaire, puix que demostra que allò de l'"excés de vista" encara continua emprant-se amb tota la seva perfecció. El Madrid, per mitjà dels seus exteriors, molt ben atesos per Regueiro, es fa escapolir amb gran facilitat. De resultes d'una jugada d'aquestes, es produeix un enrenou davant la porta de Nogués, en voler Zabalo aclarir una bola que anava a kick. Un desplaçament inoportú de Rafa i Nogués, al lloc del perill, i una bola que cau al cap de Regueiro, per a establir el segon gol madrileny.

Madrid, 1 - Barcelona, 0.

El Barcelona ara es llança a l'ofensiva. Fins Padrón es permet el luxe d'inquietar Zamora, amb un tret que és desviat per aquest. El joc s'anima per moments. Els tiren altres córners contra els madrilenys.

HOQUEI

En llur cinquè partit internacional, Espanya i Suïssa empaten a 1 punt

Dimenge, al camp del Club Espanyol, va jugar-se el matx internacional Espanya-Suïssa.

El partit va ésser interessant i molt disputat per tots dos equips, que desdibellaren formidables jugades.

No va sortir del fraudat el públic, que malgrat tots els inconvenients va acudir a presenciar el cinquè partit internacional entre els dos equips.

A la primera part el domini va ésser dels nostres equips; però malgrat dominar en alguns moments amb intensitat, els jugadors locals van estar desencoratats en el remat.

Els defenses suïssos, que en aquesta primera part van haver de posar tota la seva ciència i el seu entusiasme per tallar els avanços de la nostra davantera, van abusar del joc violent,

l'equip de casa, llurà una pilota a Lacour, que centrà a Tarruella, que, d'una mitja volta marcà el gol.

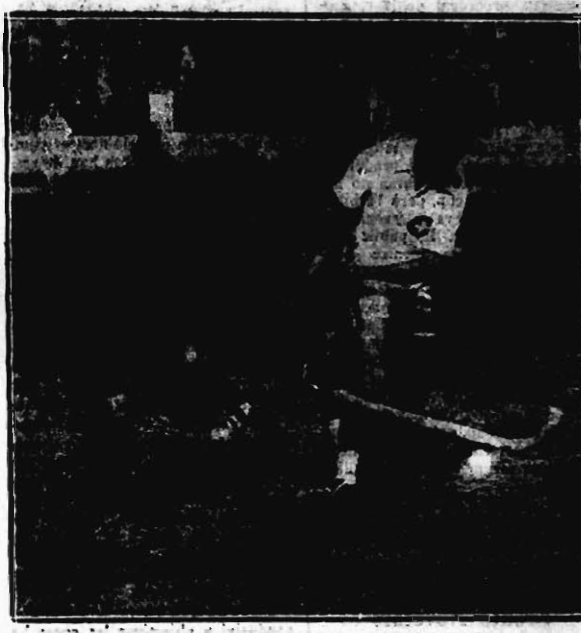
Faltant poc per acabar, en un batiball davant la nostra porteria, i aprofitant una falsa sortida de Rodríguez, els suïssos aconseguiren l'empat.

Reaccionen els nostres, que amb gran entusiasme ataquen la porta suïssa sense conseqüències per manca de direcció en el tret a gol.

Cal remarcar la formidable actuació del porter suís Tüscher.

Dels nostres, Gràcia, que va jugar un partit formidable; Becerril va superar el seu company Bagunyà, en la davantera; que va jugar un bon partit. Roig no va estar tan encoratat com hom esperava degut a una lesió.

Els àrbitres, el suís Schenkman i

Un avanç de la davantera espanyola. — Roig tira al gol, malgrat l'oposició d'un defensor suís.

l'lesionaren en algunes vegades els components de la tripleta central de la nostra selecció.

Amb tot i això, Tarruella, Roig i Caralt van jugar d'una manera temerària durant el partit.

A la segona part, els suïssos van modificar l'equip. Aquests canvis van donar resultat, i s'equilibraren les forces.

Després d'aconseguir els nostres el seu "gol", els suïssos, aprofitant llur cansament, van reaccionar fins a aconseguir l'empat.

Els gols van ésser marcats com segueix: Gràcia, el millor jugador de

el nostre Regàs, van actuar molt imparcialment.

En acabar el partit van tenir ocasió de parlar amb el capità, ensenys que el seu equip no va jugar normalment. "Creiem massa severa l'actuació de l'àrbitre espanyol".

Becerril, dels nostres, va dir-nos que l'equip no va estar al final del partit a la mateixa alçada que a la primera part.

L'entrenador, senyor Gatústegui, considerava just l'empat amb què va acabar el partit.

R. A.

MOTORISME

BOXA

III Prova de Regularitat d'Stadium Moto Club

Abans d'ahir se celebrà la tercera prova de regularitat organitzada per Stadium Moto Club sobre un circuit de 150 quilòmetres. Com totes les celebrades sota el control de S. M. C., la prova beneficià d'una excel·lent organització i constituí una bona jornada esportiva.

La prova, la puntuació de la qual serveix per al Trofeu Escudero, donà la següent classificació:

Categoria de cotxes:

1. Joan Torres de Prat, amb Stutz, 27 segons de diferència.
2. "Relos", amb Ford, 40 segons de diferència.
3. Josep M. de Caralt, amb Voisin, 43 segons.
4. M. Medir, amb Ford, 1 m. 28 s.
5. Josep Ermengol, Austin, 2 minuts 52 s.

Categoria motos:

1. Jaume Not, B. S. A., diferència 1 m. 25 s.
2. Josep Muntanyola, Ariel, 1 minut 29 s.
3. Joan Vallès, Rudge, 2 m. 12 s.
4. Josep Ricard, Ariel, ex-aequo amb
5. Antoni Solano, Ariel, 3 m. 7 s.
6. Manuel Rojo, Motosacoche, 4 minuts 14 segons.
7. Manuel Lamiel, Motosacoche, 7 minuts 38 segons.
8. Ernest Pedra, Terrot, 9 m. 24 s.
9. Vicenç Alegre, 19 m. 45 s.

AVIACIÓ

Josep Canudes, conferenciant

Demà, dimecres, dia 29, a les quatre de la tarda, el senyor Josep Canudes, pilot aviador i cap dels Serveis d'Aeronàutica de la Generalitat de Catalunya, donarà una conferència a la sala d'actes de l'Escola Industrial de Terrassa, sobre "L'aviació a Catalunya", il·lustrada amb nombroses projeccions.

Kid Chocolate, que té en l'actua litzat 26 anys, s'ensuperà massa després dels seus darrers èxits, i descurant el seu entrenament, es llurà a la vida fàcil dels que treuen llur esdevenidor assegurant en un moment que li calia estar més atent que mai a la conservació i millorament de la seva condició física, puix que l'experiència li demostrava que si com a pes ploma era invencible, com a pes lleuger la seva superioritat li podia ésser discutida, no sola pel boxador que ara acaba de batre'l.

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, DIMARTS

Tarda, a les 4:

Ohiquito Bilbao - Unamuno

contra

Gallarta III - Passay

Nit, a les 10'15:

Partit monstre per quatre dels anys

Izaguirre - Perea

contra

Xaraga - Ohiquito Gallarta

Detalls per cartella

DIABETICS

Aliments especials de règim

CASA **Sarrià**

Lliria, 62

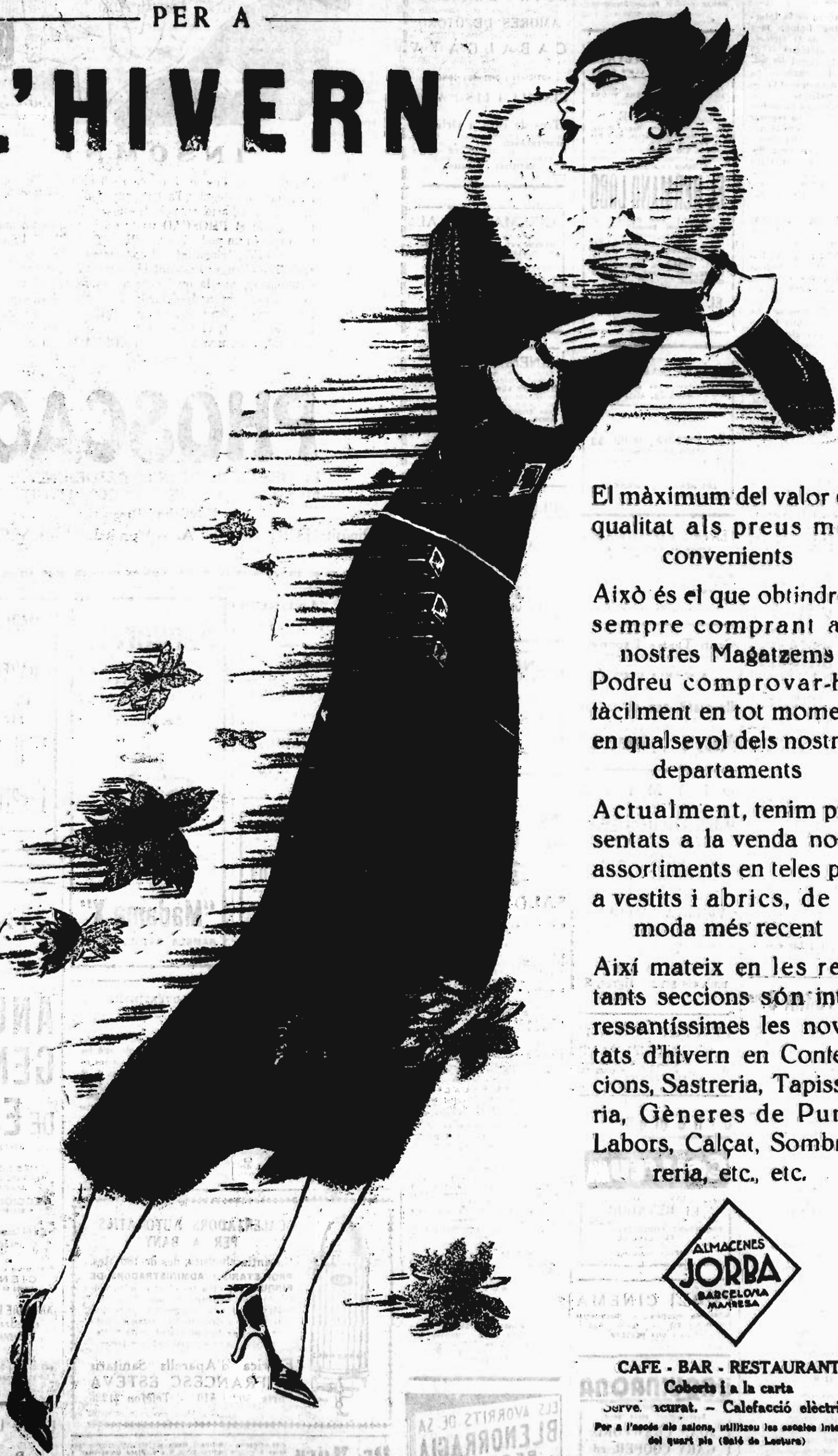
(entre Aragó i Canal de Sant Jordi)

COMARCA GATLUS

NOVETATS

PER A

L'HIVERN

El màxim del valor en qualitat als preus més convenients

Això és el que obtindreu sempre comprant als nostres Magatzems Podreu comprovar-ho fàcilment en tot moment en qualsevol dels nostres departaments

Actualment, tenim presentats a la venda nous assortiments en teles per a vestits i abrics, de la moda més recent

Així mateix en les restants seccions són interessantíssimes les novetats d'hivern en Confeccions, Sastreria, Tapissaria, Gèneres de Punt, Labors, Calçat, Sombrieria, etc., etc.

CAFE - BAR - RESTAURANT

Coberts i a la carta

Servei acurat. - Calefacció elèctrica

Per a l'acòde als salons, utilitzeu les asseials interiors del quart pis (Saló de Lectura)